A Közgazdasági Politechnikum lapja

Pligráf

VII. évfolyam 9. szám 1998. május 4.

EMLÉKEZTETŐ
az IT 1998. április 28-i üléséről

Jelen voltak:

Geszti Sára, Dr. Huszár András - Leg-o.
Pál Dénes, Tőkei Józsefné - Szmar10
Szőke Zsolt, Kovács Judit - KAndi
Kund Attila - PsychO
Vörös Tamás, Fülöpné Rácz Mária - elsőÁ
Geszti Róbert - MáS
Sándor István - TYPOS
Jakab Judit, Molnár Lajos, Szász Katalin - tanerők
Szikra Csaba, Kerekes Lázsló, Vargha Dávid, Meichl Márton - DÖK
valamint
Szenkovics Lili, Szécsi Gábor (elsőÁ)
Rózsvölgyi Erzsébet (Hamis'S)
Tőkei Tímea (Szmar10)
Huszár András (Leg-o.)

1. Elsőnek arról esett szó, hogy miképpen ünnepelünk mi itt a Poliban. Általában megfelelőnek ítéltük hagyományainkat. Felmerült, hogy jó lenne, ha a programok nem torlódnának ennyire tavasszal, hanem egyenletesen oszlanának el az év során. A DÖK beszélt arról, hogy rossz szervezés, ellenérdekek hogyan tudnak tönkretenni ünnepinek induló eseményeket is. A tolarencia nappal kapcsolatban elhangzott, hogy zömében jók voltak a programok, de kifogásként említődött, hogy egyes előadások már tavaly is megismerhetőek voltak. Válaszul megtudtuk, hogy ebben volt tudatosság is: a nagy siker miatt történt így, meg azért, mert újabb generációk nőttek fel, akiket érdekelhet a téma, és tavaly nem mindenki juthatott el mindenhová. Döntően azonban más programok voltak idén. A társadalomismeret munkacsoport jövőre úgyis más módon akarja megszervezni szakmai napját. A poliszülinap stílusos volt, csak a városi vetélkedő elmaradásáról tértek el a vélemények.
2. Áttekintettük díjainkat, újat nem alapítottunk, a régiekkel elégedettek voltunk.
3. A szünet után Felhőnek a DÖK által felkarolt beadványával foglalkoztunk (ld. melléklet!) .Az írás 2 fő részből áll: Az értékelési rendszer bírálatából és a nap új rendjére tett javaslatból. Lajos megkísérelte elérni, hogy az utóbbival foglalkozzunk, mert hasznos döntést abban tudtunk volna hozni, de végül mégis az értékelési rendszerrel kapcsolatban vitatkoztunk. Továbbra is érződött a diákok keserűsége és meghasonlottsága amiatt, hogy úgy érzik, fejük felett dőlnek el a fontos dolgok. A tanerők hangoztatták abbéli szándékukat, hogy a diákok és a szülők nélkül stratégiai kérdésekben nem fognak többé dönteni. A hatosztályos iskola beindításakor úgyis végig kell gondolni az iskola minden területét, így az értékelési rendszert is. Akkor adódik alkalom a szoros együttdolgozásra. Némi vita alakult ki arról, hogy mi az iskola célja, „tényleg terroron alapszik -e az igazi tudás?" (ez egy diákvélemény volt), azért kell-e idejárni a Poliba, „hogy legyen 4 szép évem", vagy sem, ellenséges felek állnak-e szemben egymással, diákok és tanerők, abszolút uralkodó-e Lajos, tényleg olyan szép-e a múlt, lehet-e hinni többé a tanároknak, valóban közömbös, passzív a polis diák, élhet-e az IT hatalmával, és eltörölheti-e a szakmai, pedagógiai kérdéseket, hogy minden döntést saját hatáskörébe emeljen, belterjes -e a Huhogás vagy sem?
A kérdések megválaszolását is segítheti az IT döntése, hogy a Huhogásra, a fontosnak tartott kérdések napirendjeire szavazati joggal egy diák-, illetve egy szülőképviselőt küld el. 18 igen szavazattal az IT döntött; hogy miképpen jelöli ki a két küldöttet a diák- és szülőoldal, arról majd később határoznak
4. Felhő beadványával kapcsolatban felmérés készül az iskolapolgárok körében. Ezután rendkívüli IT lesz 12-én. Ez a Felhős IT. Elnök: Vörös Tamás
Utána június 2-án tartjuk felhőtlen, utolsó ülésünket , amikor az IT évi munkáját értékeljük, és díjainkat ítéljük oda.

Viszontlátásra

Bp., 1998. ápr. 29.

Szász Kata IT-titkár

Melléklet

Ilyenek vagyunk

"Kedves Nyolcadikos!

...hamarosan döntened kell, melyik középiskolában szeretnél továbbtanulni. Ebben a bemutatkozó füzetben arról olvashatsz, hogy a Közgazdasági Politechnikumban milyen szándékokkal, milyen körülmények között, milyen munka folyik..."

"A Közgazdasági Politechnikum a diákok és a tanárok munkahelye

Úgy gondoljuk, hogy könnyebb úgy dolgozni, ha az ember szívesen csinálja azt, amit meg kell tennie. Éppen ezért a Közgazdasági Politechnikum a diákok és a tanárok olyan - kellemes hangulatú - élettere, munkahelye kíván lenni, ahol mindenki jól érzi magát, és megtalálja azokat a feltételeket, amelyek az együttes és önálló munkához, kutatáshoz, elmélyüléshez, gondolkodáshoz egyaránt szükségesek."

"Hogyan értékeljük a munkát?

A Közgazdasági Politechnikumban a mindennapos felelések, dolgozatok helyett kb. kéthavonta minden tantárgyblokkból (a testkultúra kivételével) írásbeli és/vagy szóbeli vizsgán kell [!! - a szerk.] számot adni a negyedév tananyagáról azoknak, akik még nem rendelkeznek negyedzáró jeggyel, hiszen aki a rendszeres munkát választja, teljesítményével elérheti, hogy a szaktanár megajánlja neki a jegyet...""...Vannak olyan negyedek is - érettségi ill. kisérettségi előtt -, amikor gyakorlati jegyet kell szerezni. Ilyenkor bizony a tanórai aktív részvétel elengedhetetlen feltétele a jegyszerzésnek."

"A Közgazdasági Politechnikum időbeosztása

... A számonkéréseken való megfelelés nagy erőpróba sok munkával és izgalommal jár együtt. Ezért novemberben és februárban - a vizsgák után - kb. egyhetes szünetet tartunk."

"Az első benyomások
- az elsősök benyomásai, 1994. október -

Vörös téglaépület a Vendel utca 3-ban - ez az az iskola, ahol jelenleg tanulok. Eddigi tapasztalataim alapján az iskola fogalma nekem mást jelentett..." "...De mindez már a múlté, jelenlegi iskolám egészen más. Alig várom, hogy reggel elindulhassak, mert olyan "jó buli" iskolába járni. Már a metrón messziről megismerni a politechnikumosokat. Nem sápadt, rosszkedvű, mogorva diákok, hanem vidám, felszabadult fiatalok..." "...Az előadások érdekesek, a tanárok mosolyognak és kedvesek..." "Jó ide járni, és örülök, hogy tanköteles vagyok."

/Ilyenek vagyunk - Közgazdasági Politechnikum, 1994 - részletek/

Ilyenek voltunk...?!

Nos, melyik iskoláról szól a cikk? Hát persze, hogy a Közgazdasági Politechnikumról! De ez tényleg a Mi Polink lenne?? Ezeket a kérdéseket tettem fel osztálytársaimnak, mutatva nekik a narancs-fehér füzetecskét, melyet pakolás közben találtam egyik fiókom alján. "Szerintem ez egy másik Közgazdasági Politechnikum!" -jött az ésszerűnek tűnő válasz, bár a mi sulinkkal való egyes átfedések kifejezetten gyanusak voltak számomra. "Biztos van egy másik suli is, amelyiket így hívják..." -kaptam még ötleteket. Persze ez csak viccelődés volt, Ők még emlékeznek ezekre az időkre, amikor TÉNYLEG minden úgy folyt, ahogy az a füzetben szerepelt. De vajon egy nálunk fiatalabb iskolapolgár, aki nem érhette meg a "változás szeleit", felismerte-e volna hőn szeretett iskoláját, vagy előbb tippelt volna más iskolákra? Inkább meg sem próbáltam, nem akartam lerombolni az illúziókat, hogy ők a lehető legjobb suliba járnak...

Milyenek voltunk?

A nyolcadik elvégzése után 60 nagyjából egyidős ember sorsának útja egy helyen találkozott; a Poliban. A sulit kielemezve rá kellett eszmélnünk, hogy ennél jobb helyet (még jobban) keresve sem találnánk. Az "Ilyenek vagyunk" füzetecske valósan mutatja be az egykori helyzetet, különösen kiemelném az akkori elsősök benyomásait, melyeket én is átéltem egy évvel később. Ekkor rendszeres szóhasználatban voltak a "bónusz", a "megajánlott jegy" és "vizsga/pótvizsga" szavak. Ezek az elfelejtésre ítélt kifejezések voltak, amik szint vittek az életünkbe, mondhatnám, ezek körül forgott a világ, ezek tették olyan rendkívülivé a Polit. A Poli egyik legfontosabb feladatának és céljának tekintette, hogy az érettségi előtt mindenki megismerkedjen a vizsgázás "élményével", és az erre való buzdítást voltak hivatottak szolgálni a följebb említett kifejezések. Az alapfelállás a következő volt: A negyed elején mindenki tiszta lappal indult, tehát tulajdonképp vizsgázásra való kötelezettséggel. Ha a negyed alatt a diák szorgalmas volt, és az elért jegyei jók voltak (például bónuszok jó megírásával), és elérte a 3-as, 4-es, 5-ös szintet (az alsó határ tantárgytól függően 3-as vagy 4-es volt), akkor a tanár megajánlotta számára ezt a jegyet. (Eddig a folyamat hasonló a jelenlegi értékelési rendszerhez, azzal a kivétellel, hogy most már a 2-est és a 3-ast is köteles mindenki "megajánlani".) Mellékesen megjegyzem, hogy a megajánlott jegyek száma az évfolyamomon elég magas volt, az osztályom érte el a legmagasabb számot; tehát nálunk úgy nézett ki, hogy bevált a dolog, mindamellett sokan éltünk a vizsgázás nyújtotta javítási lehetőséggel is. De hogy a tanulók ne elégedjenek meg a "gyengébb" hármassal, négyessel, a Poliban a jobb jegyet "vivők" jegyeit néhol pozitív mértékben számították be a vizsgán nyújtott teljesítményéhez (erre példa csupán a társadalom volt, ahol a 3-assal vizsgázó fél-, a 4-essel vizsgázó egy egész jegy pluszt kapott a vizsgán nyújtott teljesítménye mellé). Mindemellett a vizsgán való esetleges nem megfelelés nem jelentett kitörölhetetlen kudarcot; a vizsgák után is néhány nap szünet tombolt, ahol a sikeresen-, vagy egyáltalán nem vizsgázók kipihenhették magukat, majd az új negyed első néhány tanítási napján a vizsgán nem megfelelően teljesítők (bukottak, egyest kérők [!!]) délutánonként számolhattak be az adott anyagból egy pótvizsga keretében. Aki ezen a vizsgán (is) elégtelent produkált, az mélyen elszégyellte magát, majd elkönyvelte magában, hogy júniusban ebből az anyagból még egyszer be kell számolnia. Ezeken a pótvizsgákon természetesen "tiszta lappal" indult mindenki. Ez időben a "zöld könyveket" (amik a tanulók tudását hivatottak rögzíteni, mely nem feltétlenül a "szorgalmi időszakban" produkált teljesítmény, mint ezt sok vizsgajegy alátámasztotta) sem esülitották be a "szorgalmi jegyek" bevésésével, mely (szerintem) az "új rendszer" felesleges, mondhatni értelmetlen újításai közé tartozott, hiszen a könyveket úgyis csak a vizsgák után kapjuk meg, ám a tanárok a diákhoz fűződő gondolatit a vizsgák előtt kell rögzítse, az esetleges (valószínű) javulást vagy rontást, mely a vizsgán történik, eleve a vizsgán való megjelenés értékelését ez a könyv már így nem képes közvetíteni tanár és diák közt, ezzel elveszítve lényegi funkciójának 50 %-át. Ez az, ami közrejátszott egy (főleg a fiatalabb diákok között kialakult) fogalomzavar elterjedésének; Sokszor említem ismerőseimnek egyik legkeserűbb emlékemet, hogy az előző negyedben a matematika pótvizsgán a 8 vizsgázó közül 6-an megbuktunk. Ezt kisebb tragédiaként kezelem, és példanélkülinek (és indokolatlannak is, de ez egy másik történet...) tartom. Egyik ilyen nyavalygásomra egy megnyugtatni akaró válasz jött: "Ne izgulj, nálunk is 5-en buktak!". "Micsoda?" - kérdem - "Úgy tudtam csak egy bukás volt a vizsgátokon!!" "Ja, a vizsgán igen, de a negyedév alatt 5 volt!!" Ez kérem a vizsgarendszer halálának félreérthetetlen bizonyítéka, a vizsgarendszer (pardon: pótvizsgarendszer) hatékonyatlanságának alátámasztása, ha már nem is beszélünk róla, csak úgy, mint a tanulni nem akaró, a negyed alatt teljesíteni nem tudó idióták utolsó mentsvára. Ez azért tisztességes fejlődés! Ezt az érzést erősítette meg bennem az, hogy a Poli a vizsganapok alatt üresebb és csendesebb volt, mint egy kripta. Aki mégis betévedt, az vagy csak röhögni jött be a szerencsétlen vizsgázókon, vagy hiányzás miatti dolgozatot pótolt. Olyan, aki a negyedzáró jegyét (ami nem elégtelen) javítandó jött a suliba, csak igen kevés volt, és ők is csak egy, max. két tantárgyból próbálkoztak a javí-

tással. Hol van már az a kép, melyre még hosszú ideig emlékezni fogok, akkora benyomást keltett rám?! Ez a kép elsős koromban az első negyed utáni vizsganapon tárult elém (mellesleg megjegyzem, akkor még 3 vizsganap volt, nem 2, ám a tantárgyak száma azóta nem csökkent ilyen arányban...), tehát remegő gyomorral készültem életem első vizsgájára (egy matek 4-est nem fogadtam el), gondoltam majd belépek, és mindenki ujjal fog rám mutogatni, és én majd csak égek, hogy nem voltam képes összehozni egy értelmes jegyet, így vizsgáznom kell. Ám nem ez történet. Mikor beléptem, azt hittem, már tart a suli; a Poli apraja-nagyja ott nyüzsgött könyvekkel a kezükben, az átlagnál egy fokkal izgatottabban, ám csöppet sem letörtebben. Tudatosulnom kellett bennem, hogy ez volt a természetes. Akkortájt egészen más volt a nézet: "Nagy megfutamodás a megajánlott négyest elfogadni!" (Leckekönyv, 1996. jan. 29.) Mostanság a tanár, aki e sorokat írta osztályhoz "jutott", és diákjainak azt tanácsolja, hogy minden ~~megajánlott~~ jegyet el kell fogadni. Jogosan merülhet fel a kérdés; hogy jutottunk el idáig??!

Minden nehezebb volt...

... legalábbis a tanároknak. Gondoljunk csak bele, mennyi vesződséggel jár ennyi vizsgaanyag elkészítése! És aztán a rajtuk való átrágódás és értékelés nehézségeiről nem is szóltunk! Hát kinek volt ez így jó? Hogy a diákoknak? Hogy túl kényelmes volt? Hát az meglehet... Tényleg túl jól érezhettük magunkat, ezért is kellett mindenképp változtatni. Hogy túl sok bukás is volt? És csak a "felsőbb" évfolyamokon? Ez minket (akkori elsősöket) hol érintett? Az nem egyéni szoc. problem, hogy a tanulást választja-e valaki, vagy a bukást is magában rejtő pótvizsgákat?

Szóval a rengeteg (?) bukó miatt 1996. augusztus 29-én a Közgazdasági Politechnikum tanári kara arra a döntésre jutott, hogy attól a naptól kezdve új rendszer lép életbe, melynek lényege, hogy bármilyen negyedévi jegyet meg kell ajánlani, az eddig "pótvizsgaként" emlegetett dolgokat el kell törölni. Indok volt még az is, hogy a sok év végi pótvizsgázó miatt nem lehet pontosan tudni a leendő osztálylétszámokat. Erre is született ésszerű megoldás: Akinek két vagy annál több teljesítetlen negyede lesz, annak augusztus végén (!) meg kell jelennie egy egész éves tananyagot számonkérő pótvizsgán. Ésszerű döntés. Csodák csodájára amikor a döntés napfényre került, SENKI sem emelte fel a hangját, SENKI sem tiltakozott. Bár esély sem látszott arra, hogy bármit is tehessünk; a tanárok kijelentették: ebbe a dologba diáknak nincs beleszólása, punktum. Azóta mindenki tűr. Eltűntek a mosolygó, felszabadult arcok, a metrón is a tömegbe olvadunk. Azóta a nap óta nem hordom szívesen a Polis pólómat, valahogy már nem nyújtja azt a klassz érzést, hogy büszke lehetek, hogy a Poliba járhatok. Hallottam olyan mendemondákat, hogy egyes fanatikusok az új értékelési rendszer tiszteletére elégették a pólót. Én csak nem hordom. Ennyi.

Mérjük fel, tulajdonképp mi változott az új rendszer hatására:
Aki eddig csak úgy "elvolt" a suliban, régen is csak a kettes vizsgára hajtott, annak most aranyélete van! Megír minden tantárgyból egy-két "bónuszt", összekapar egy kettes dogát, és már meg is van élete célja! Most minden negyed után van egy hét teljes szünete; aranyélete van, nem kockáztat semmit. Átrugdostuk. Az "új" rendszer előnyeit teljesen kiaknázandó utolsó negyedben (a kötelező órákon kívül) a maradék 5-6 tantárgyból bemegy mondjuk 10-re (néha szét kell verni egy-két órát!), mindegyikből "megbukik", ám örülhet, mint majom a farkának, mert meg van mindenből az év végi kettese! Tiszta "Háváj", mondhatnánk buli az élet! Mindez még a sulinak is jó: azzal, hogy megkapta a kettest, az átlagot javítja (jobb, mintha meghúznák!), nem kellett a vizsgáival vesződni, épp elég volt annak a néhány fanatikusét, aki még ilyen körülmények közt is a vizsgát választja. A rendszer lényege: azok, akik eddig megbuktak, azok ne bukjanak meg (erre nagy esély van, hisz' ők aztán hülyék lesznek elmenni vizsgázni), a bukás tényleges lehetősége maradjon meg azoknak, akik vállalják a vizsgát (pardon: pótvizsgát). Logikus! Mindenki fogadja el, amit kap, különben nem lesz pihenésre szolgáló szünete (a vizsgák a szünetek végén vannak), és vállalja a "mindent vagy semmit" elvet.
Utánajártam az eredményeknek, és úgy vettem észre, hogy (legalább is az általam elérhető adatok alapján) az iskola tanulmányi átlaga szinte semmit sem változott. Viszont azt mondjuk, hogy megszűntek a "rendszeres" bukások, és csodálatos módon kettesekké alakultak. Na már most, ha abból a rengeteg egyesből kettes lett, akkor vajon miért nem javult ezáltal az iskolaátlag? Hát azért, mert aki eddig hármast kapott, és elment vizsgázni, és feltehetőleg nem rontott (mondjuk csak négyest kapott), az ezentúl megelégszik a maga kis hármasával is. Megvan hát a másik oldal is. Tehát eredményként leszögezhetjük, hogy előrelépésként könyvelhetjük el a kevesebb bukást, és némi kis hátrányként azt, hogy a Politechnikum szellemétől sikerült egy újabb réteget elidegeníteni. Ideje mérlegelni: elértük-e a kitűzött célt: "A változtatások célja természetesen az, hogy munkánk (diákoké és tanároké egyaránt) eredményesebbé, jobb hangulatúvá váljon, elkerüljük a kudarcokat; a folyamatos, megbízható minőségű munkavégzés is fontos értékké váljon az iskola életében." - (az új értékelési rendszer bevezetésének indoklása, 1996. augusztus 29.) ?...

Egy valamiben teljesen biztos vagyok: Egy igazi pótvizsga beiktatásával, mely lehetne a következő negyed első néhány napjának délutánján, a leckekönyvekbe kerülő szöveg későbbi beírásával, a 2-ről 3 napra történő vizsgázás beiktatásával, valamint a vizsgák utáni szünetnek fenntartott néhány nap bevezetésével (pl.: csütörtök, péntek -tanítás, szombat, vasárnap, hétfő, kedd -vizsgára való felkészülés, szerda, csütörtök, péntek - vizsgák, szombat, vasárnap, esetleg hétfő, kedd -igazi szünet) komoly morális és jegybeli javulást könyvelhetnénk el!

Jó érzés-e Polisnak lenni?

Lássuk, miben is térnek el az iskolánkba járó emberegyedek a máshova járó emberegyedektől! A mostani értékelésben például nem sokban, hisz' még a "nincs szóbeli számonkérés" adta másságunk is megszűnt, az "új" értékelési rendszer jóvoltából. Minden tanuló igyekszik megajánlott jegyet szerezni, szinte mint egy "átlagos iskolában". Természetesen rendszeresen hallom a következő mondatot: "A Poli azért még mindig jobb, mint egy átlagos!" Naná, hogy jobb! Szerencsére egy rendszerváltás nem tudott minden értéket rombadönteni, amivel a Poli dicsekedhetett. Ám itt szeretnem felidézni egy egykor már hasonló mód közhellyé vált mondatot: "A Politechnikum azért különleges, mert nem is hasonlít a többi középiskolára." Na, ez rég volt. Azóta új szelek fújnak, mindenki változott...

Mostanában egyre gyakrabban kapom rajta magam, hogy 3 percen belül ötödjére nézek a faliórára. Sőt, néha visszafelé számolok: "Már csak negyvenkilenc perc, már csak negyvennyolc perc" stb. A délután három órai befejezés egyenesen gyötrelmes, az utolsó óra egy tragédia, legyen az bármilyen tantárgyból, az agyam max. "féllángon megy". Minden nap fél órával hamarabb a suliban vagyok, hátha valamilyen csoda folytán egyszer hamarabb kezdődnének el az órák, és ezzel együtt hamarabb "szabadulhatnank". A napi 10 óra iskolában lét (vagy felé tartás valamilyen járművön) számomra kissé sok. Főleg ha hozzávesszem, hogy minden napra kb. másfél órát kell készülni, már alakul a dolog! Ha mondjuk 7 órát szánok alvásra (fél 12-es fekvés), akkor marad öt és fél órám szabadon. Tételezzük fel, hogy ezt a korai lefekvésre áldozom (-2 óra szabadidő– +2 óra alvás)! Ekkor fél tízkor ágyba kerülök. Ekkor viszont ha jól számolok 3 és fél (!) órám maradt a szabadidőmre (tételezzük fel, hogy semmilyen sportot nem űzök). Ebben benne van az étkezés, esti tisztálkodás, szükségletek elvégzése és még minden egyéb, amit minden nap el szoktunk végezni. 3 és fél óra, ez igen! A furcsa csak az, hogy régen (mondjuk a "régi rendszerben") ez nem tűnt fel, sőt! A Poliban eltelt x óra beleépült a szabadidő, szórakozás idejébe, így az ezekre való igenyem lényegesen kisebb volt a mostaninál...

Egyik délután vizsgáim után az "átlagnál" hamarabb, fél kettő előtt kerültem a belváros forgatagába. Valami furcsa érzés kerített hatalmába. Valami kellemes, másoknak teljesen megszokott, ám számomra idegen dolog volt az. Rövid idő eltelt, mire felfogtam, mi is az, amitől nem az általános a kép. Velem egy idős fiatalok voltak mindenütt, az utcákon, a buszokra, villamosokra várva, a metróban, szóval mindenütt. Hátukon az iskolatáska, mely félreérthetetlenül jelzi; iskolából tartanak haza. A buszon találkoztam egyik régi osztálytársammal, már vagy ezer éve nem láttam egyikőjüket sem. Ekkor döbbentem rá, hogy a Polisokon és néhány Leöveysen kívül én nem is szoktam iskolásokat látni; mikor én elindulok, már mindenki rég úton van, esetleg már a padban ül, mikor pedig én szabadulok, már legtöbben a leckéhez fognak hozzá, két-három órás pihenés után. Irigylésre méltó... Fejemben beindult a számítógép:

Mi lenne, ha fél kilenc helyett 8-ra kellene bejárni? Ha hamarabb kéne fél órával, esetleg 45 perccel kelni, mint most? Mutassatok még egy helyet, ahol ilyen későn kezdődik a tanítás! Bárhova máshova járnánk, minimum 45 perccel hamarabb kéne kelnünk. Ez tény. Mint az is, hogy mindenki szeret aludni. Főleg reggel. Én is. Csak én tudnék áldozni valamit valami még hasznosabb dolog érdekében (hamarabbi szabadulás).
Szóval ha nyolckor kezdünk, már van fél óra előnyünk (14:30)!
Ezenfelül: Elgondolkodtam, mit csinálok én személy szerint a 15-20-25 perces szünetekben. Az eredmény drasztikus: Sorban állok!! A helyzet a következő: Kicsöngetnek. Átmegyek a következő óra helyszínére (max. 4-5 perc). Marad még legalább 10 percem. Mi mindenre is jó ez a 10 perc? Elszívhatnék két szál cigit. Kösz, inkább nem. Kimehetnék kosarazni az udvarra, ám azzal az a baj, hogy mire az ember belejön, becsöngetnek. Jobb el sem kezdeni. Dumálhatnék valakivel. Na de kivel és hol? Ennyi idő alatt megtalálni valakit x perc, ha egyáltalán megtalálod, majd a probléma azonos, mint a sportolással: mire belejössz, becsöngetnek. Ez is elvetélt ötlet. Más megoldás mi marad? Fejlődésben lévő szervezet lévén a gyomrom sosem veti meg a jó falatokat, a büfé és Kati néni pedig MINDIG szívesen vár (hogy ez mennyibe is került nem írom meg, de könnyű kiszámítani: napi 5 szünet, alkalmanként 100 Ft). Szóval ezekkel a hosszú szünetekkel csak Kati néni jár jól, hiszen tudom, hogy rajtam kívül sokan vásárolnak úgy a büfében, hogy nem is kimondottan éhesek, csak épp nem tudnak mit kitalálni maguknak, és ott még ismerősökkel is lehet találkozni.

Szóval: Mi lenne, ha minden szünet 10 perces lenne? Tudom, tudom, ez csak egy rossz ötlet, de tegyük fel! Így a napi szabadulás ideje még 40 (!!) perccel előbbre kerülne (13:50[!!!]). Igen, igazatok van, enni is kell valamikor, valamint a tesiórai öltözködés nehézkessé válna, az biztos! Ezt aláírom. De talán ha mindenki megjelenne a tesióra elején pontosan, akkor szerintem a tanarak tennének annyi kedvezményt, hogy hamarabb engedjenek el 3-4 perccel! Természetesen ez így nem elég, a fejlődésben lévő szervezetek ragaszkodnak a napi többszöri étkezéshez és hogy legalább egy szál cigit elszívjanak az órák között, így kellene egy "uzsiszünet" (15 perces, második szünet), és egy "kajaszünet" (továbbra is a negyedik óra után, 25 perces), így visszaadtunk 20 percet, a végeredmény: 14:10, ez az az időpont, amikor mostanában az utolsó órák kezdődnek!! Ez azért meggondolandó, kinek-kinek mennyit ér ez a "plusz" 50 perc! Mindez egy kicsit korábbi keléssel, egy-egy második cigi vagy második alma betömésének feláldozásával. Számomra ennyit mindenképp megérne!!

Akinek van ehhez hozzászólása (érvelés mellette, ellene), az mielőbb keressen meg!

Szécsi Gábor (Felhő...)

(nem csak) Elsősök!!!

Némi félreértés történt! A nap új beosztásával nem az a célom, hogy nyerjek még fél óra-ötven percet a TANULÁSNAK, hanem épp az lenne vele a jó, hogy kitágulna a suli utáni hazaérkezés és az újbóli tanulás (házi feladatok) közötti HASZNOS idő, amit pihenésre, szorakozásra, regenerálodásra lehetne használni.

Elsõsök! *Én is voltam elsõs, és én is kitolásnak vettem volna akkor, ha valaki azt mondta volna, hogy ezentúl hamarabb keljek fel csak azért, hogy hamarabb hazajuthassak! De majd meglátjátok, hogy mennyire más a második/harmadik!! Az idõ tájt nekem se kellett agyon tanuljam magam, több idõm jutott az egyéb elfoglaltságokra. De lesz ez még így se!! Amikor nektek is órákat kell majd készülnetek a másnapi tagozatos órákra, akkor ti is baromira örülnétek egy fél óra szabadidõnek!! Ezen gondolkodjatok!*

Üdv: Felhõ...

VIZSGASTATISZTIKÁK

Osztályátlagok

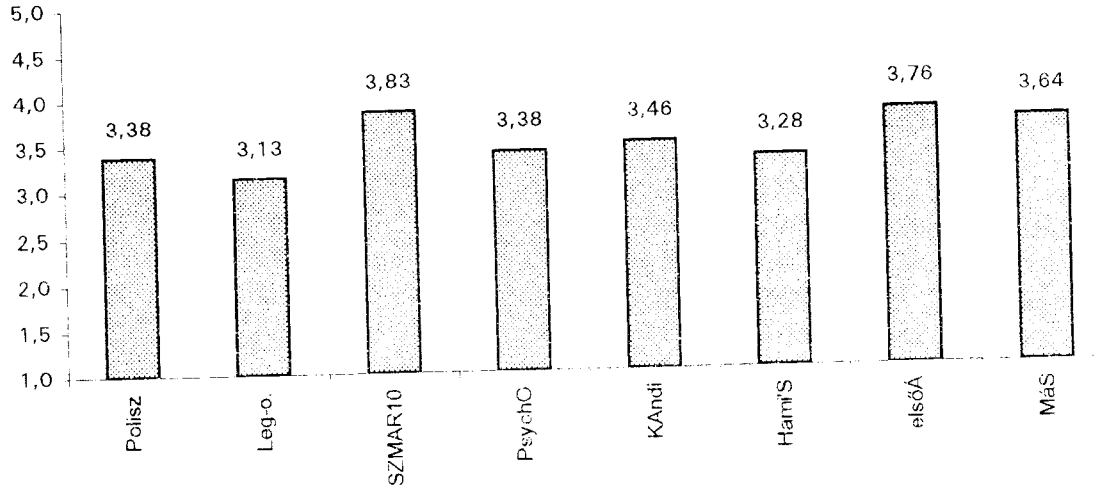

Elégtelenek és jelesek aránya

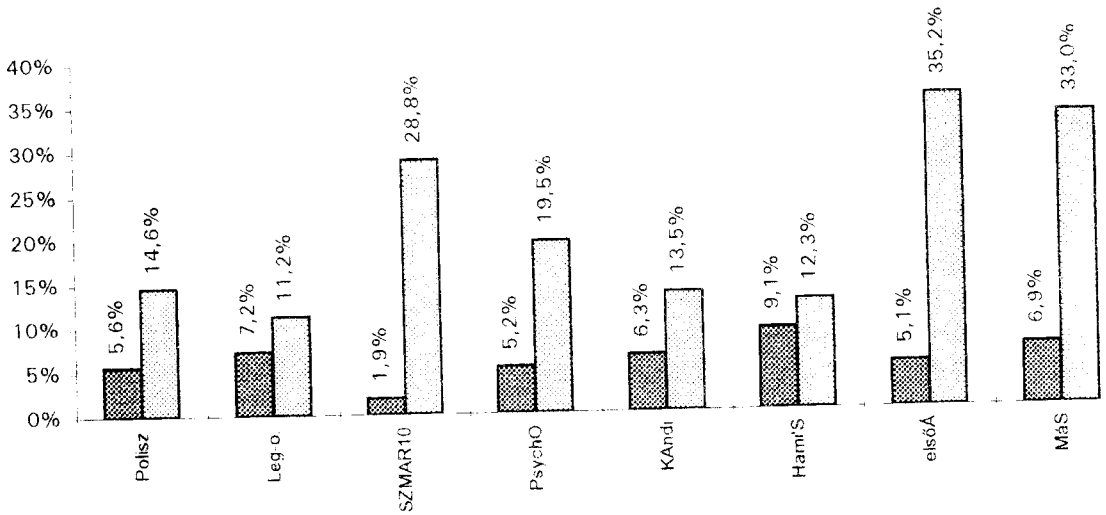

Tantárgyi átlagok

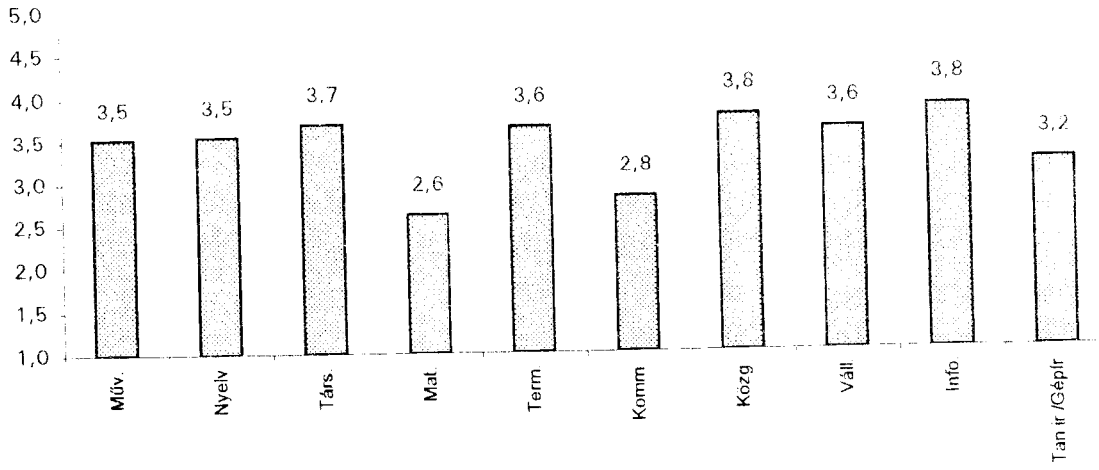

Művészetismeret

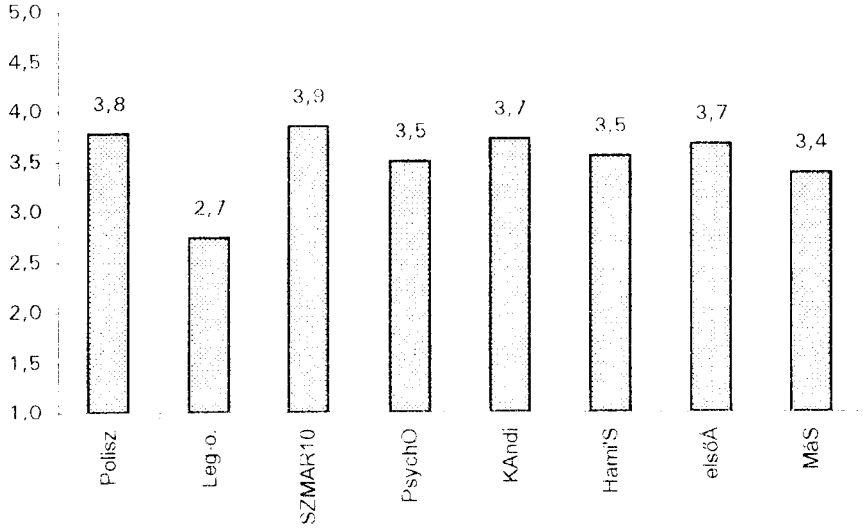

Idegen nyelv

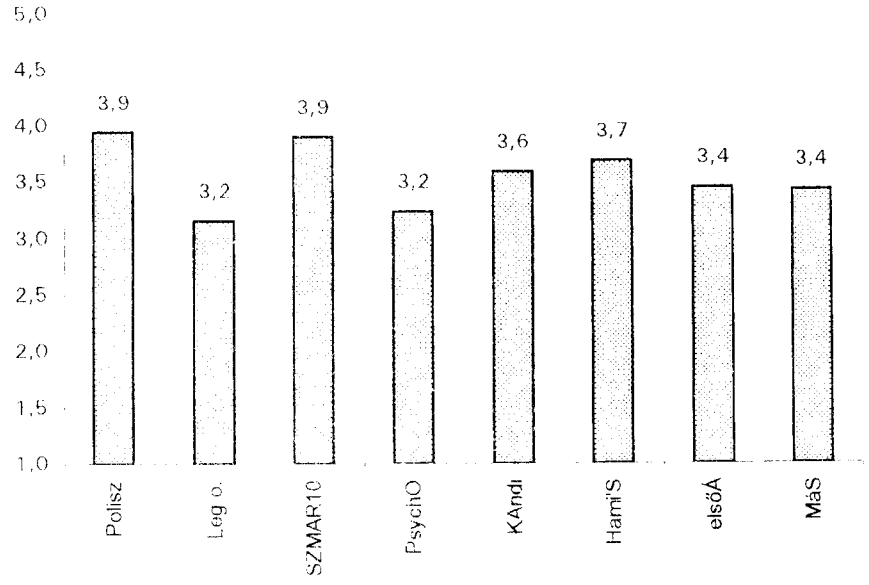

Társadalomismeret

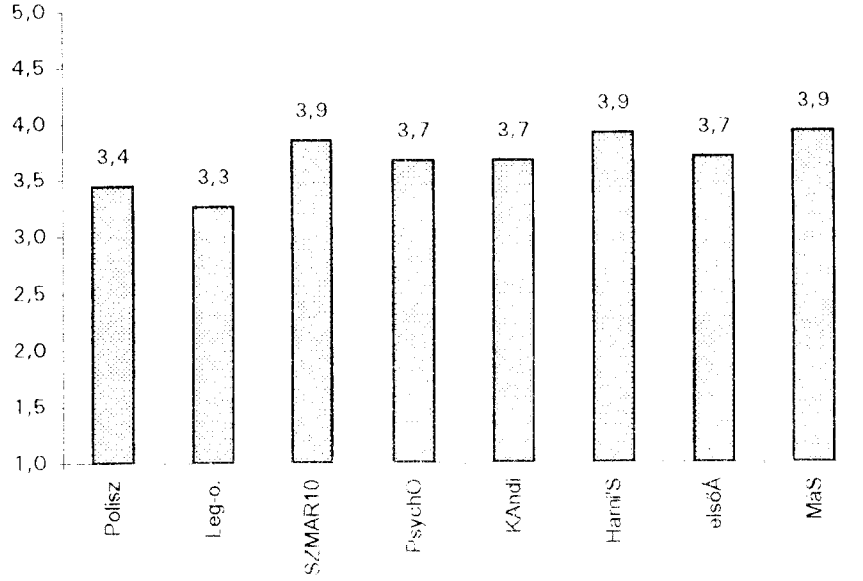

Matematika

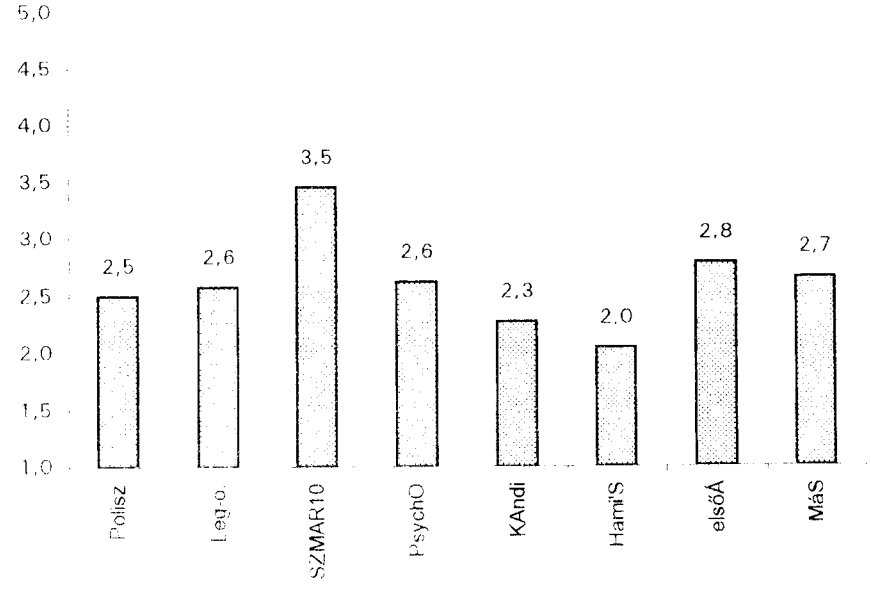

Természetismeret

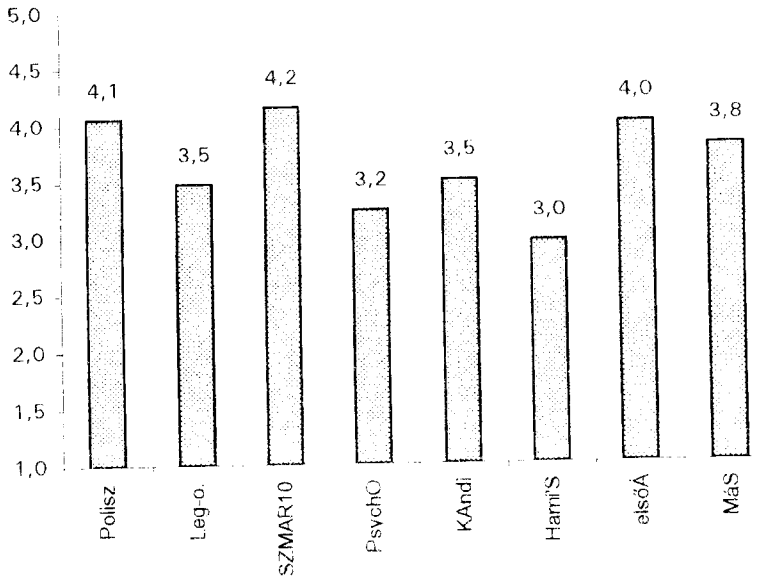

Kommunikáció

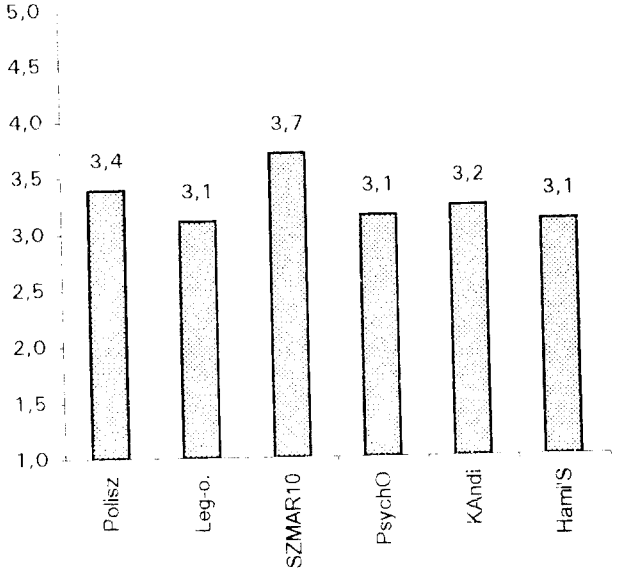

Gépírás - (javítóvizsgák előtt)

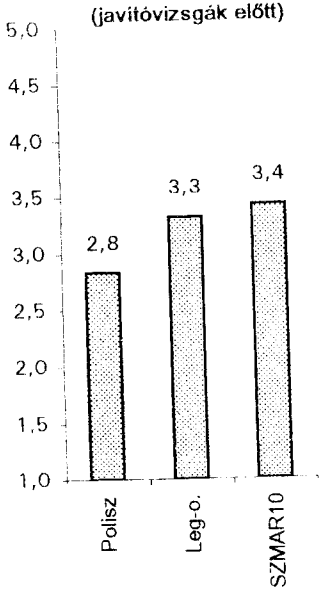

Közgazdaságtan

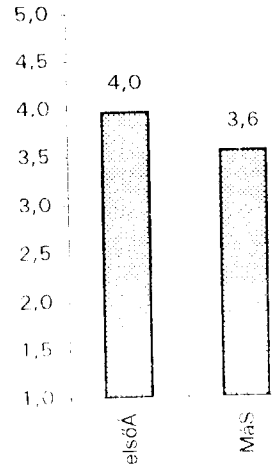

Vállalkozási ismeretek

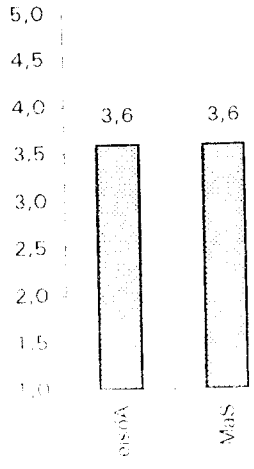

Tanulóiroda

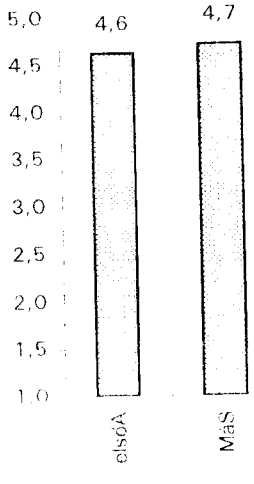

Informatika

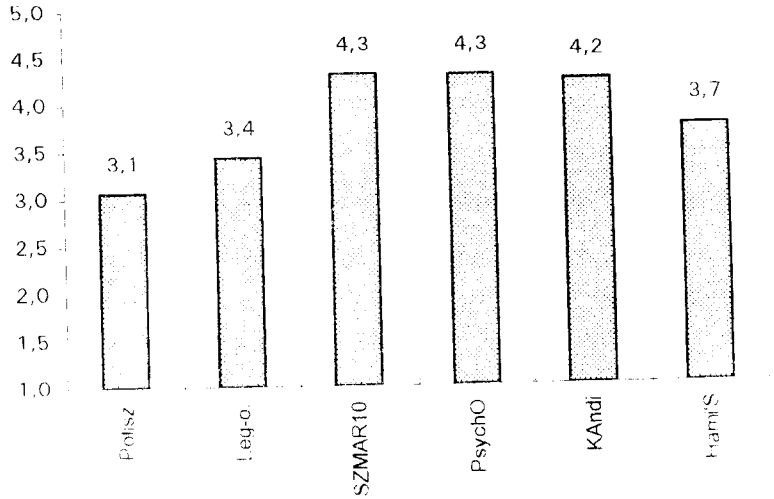

TOPLISTA

1.	Herczeg Tamás	PsychO	5,00	7.	Merle Orsolya	Hami'S	4,43
2.	Kiss Annamária	elsõ Á	4,75		Rózsavölgyi Erzsébet	Hami'S	4,43
	Szabó Rita	Más	4,75		Szabó Márton	SZMAR1Ø	4,43
3.	Ihász Szilvia	Más	4,71		Takács Katalin	KAndi	4,43
4.	Antal Mónika	SZMAR1Ø	4,63	8.	Jenei Gabriella	elsõ Á	4,38
	Denke Attila	SZMAR1Ø	4,63		Kovács Eszter	elsõ Á	4,38
	Horváth Balázs	elsõ Á	4,63		Lukács Marianna	elsõ Á	4,38
	Kaviczki Zsuzsanna	SZMAR1Ø	4,63		Tôkei Tímea	SZMAR1Ø	4,38
	Kocsor Eszter	Más	4,63		Vér Diána	SZMAR1Ø	4,38
	Szük Melinda	Polisz	4,63	9.	Ádor Noémi	Hami'S	4,29
5.	Bohács Rita	KAndi	4,57	10.	Bárány Katalin	Polisz	4,25
	Tóth Katalin	Más	4,57		Barta Zsuzsanna	Más	4,25
6.	Deli Krisztina	LeG-o.	4,50		Burda Lilla	Más	4,25
	Meichl Márton	Más	4,50		Cziczka Krisztián	SZMAR1Ø	4,25
	Szenkovits Lili	elsõ Á	4,50		Fehér Ferenc	elsõ Á	4,25
	Sztakovics Norbert	Polisz	4,50		Irsai Tamás	elsõ Á	4,25
	Vargha Dávid	Más	4,50		Pál Dénes	SZMAR1Ø	4,25
	Wilheim Gábor	SZMAR1Ø	4,50		Varga Lilla Orsolya	elsõ Á	4,25

Végre egy verseny, amiben Mi (Tanerők) nyerünk...

ÉREMTÁBLÁZAT

(osztályok közötti, pillanatnyi állás a III. negyed végén, a teremhoki („kicsik") házibajnoksággal bezárólag)

HELYEZÉS	OSZTÁLY	ARANY	EZÜST	BRONZ
I. ☺	Történő Tanerők	11	15	6
II.	Szmar1Ø	7	6	9
III.	Hami'S	4	2	4
IV.	Mc Master	4	1	5
V.	IFOR	3	2	2
VI.	HadO.	2	2	2
VII.	első Á	2	2	1
VIII.	Psycho	2	2	☹
IX.	KAndi	1	1	1
X - XI - XII.	KáVé	1	☹	1
	GYROSZ	1	☹	1
	Polisz	1	☹	1
XIII.	KorCs.	☹	1	1
XIV.	LeGo.	☹	☹	☹

Politechnikum, 1998. április 8.

Számon tartja és az aranyakat is gyűjti:
SzabLac

EMLÉKEZTETŐ AZ IDEI NAGY TALÁLKOZÁSRÓL

(1998. ÁPRILIS 17 -19.)

A STÁB

DIÁKOK		TANERŐK		*Sofőrök*
Barna Norbert	első Á	Barta Géza		Herendi Róbert
Fehér Ferenc	„	Bágyi László		Kugel Károly
Fehér György	„	Gavallér Csaba		
Gémesi Balázs (és fotózás)	„	Haász Ferenc		
Rácz Sándor	„	Hann Péter		**TÁMOGATÓK**
Szécsi Gábor	„	Horváth Róbert		**Politechnikum**
Sándor István	GYROS	Jakab Judit (és fotózás)		ÁB - AEGON
Genáhl Krisztina	HadO.	Láng Andrea		PROLINE Kft.
Kónya Brigitta	„	Dr Marosvári Péter		WESTEL 900
Schittler Mátyás	„	Molnár Lajos		YORGOS TRAVEL
Szenkovits Ágnes	„	Mihók Viktória		
Bukvai Eszter	HaMi`s	Szabó László		
Gyuricza Lívia	„	*Ex - polis*		
Rajkó Veronika	„	Bódis Roland		
Horváth Anikó	IFOR	Gáspár András		
Réti Krisztina	„	Major Árpád		
Gyurcsó Renáta	KáVé	*Külsős*		
Preiszner Miklós	KorC`s.	Borbély Krisztina		
Spangli Sándor	„	*„Apróságok"*		
Steili Eszter	LegO.	Bágyi Milán negyed 10 éves		
Csombók Viktória	MáS	Haász Fanni 9 éves		
Domokos Balázs	„	*KPTV*		
Meichl Márton	„	Halassy Zoltán (operatőr)	LegO.	
Varga Dávid	„	Kaviczki Zsuzsanna (riporter)	Szmarl∅	
Bálind Dénes	Mc Master	*Hostessek*		
Balatoni Barbara	Polisz	Gyurcsó Andrea	LegO.	
Preiszner Nóra	„	Frei Kitti	„	
Borvári Lili	PsychO.	Bárány Katalin	Polisz	
Antal Mónika	Szmarl∅	Szilágyi K. Edit	„	
Bedő Gergely	„	Kalmár Anna	Szmarl∅	
Csóka Györgyi	„			
Csizmár Panna	„			
Cziczka Krisztián	„	*Főzőbrigád*		
Drábóczi Balázs	„	Kocsis Péter, Tanerő		
Jelinek Adrienn	„	Szász Kata, Tanerő		
Tőkei Timea	„	Veres Gábor, tanerő		
Vér Diána	„	Farkas Melinda, Szmarl∅		
Vidos Mihály	„	Kovács Eszter, elsőÁ		

Ami nagyot szólt:

A Nagy Durranás

Helyszín: Közgazdasági Politechnikum. Budapest, IX. ker., Vendel u. 3.
Időpont: 1998. április 17. 15.00-tól

Jópáran gyülekeznek a bejáratnál. A tervek szerint nemsokára indulunk, hogy valóra váltsuk a Nagy Találkozás tervét. Ám vannak, akik ellenünk

dolgoznak. Murphy bajtárs összebeszélt az időjárással. Magyarán: igencsak viharérett a helyzet. A felhők az égen meg akarnak szabadulni a bennük felgyülemlett csapadéktól. Sajnos sem a tévé-, sem a rádióadók nem biztatnak semmi mással, mint esővel, széllel s egyéb, kevéssé kellemes időjárás-tényezővel. A realistább Tanerők fontolgatják, hogy jobb, ha el sem indulunk. Ám szívük mélyén ők sem értenek egyet önmagukkal, így a fanatikusabbja sikeres rábeszélőhadjárata eredményeképpen mégiscsak az indulás mellett döntenek. (Legfeljebb, ha nagyon rosszra fordul az idő, abbahagyjuk.) Mintha az időjárás is meggondolta volna magát: kisütött a nap. Immár semmi sem állt az indulás útjába. Míg a Tanerők megtartották az eligazítást egymásnak (a mobiltelefon használatától az útvonal esetleges problémáiig), mi bepakoltunk a ránk /és cuccainkra/ váró buszokba, melyeket a Jorgos Travel jóvoltából használhattunk egész hétvégén.

A Tornaház faliújságján olvasható csoportbeosztás sorrendjének értelmében (- mivel ellenvetés nem érkezett -) Felhőék csapata biciklire szállt, a Maraton Körösök pedig futócipőt húztak, s a suli előtt várták a visszaszámlálást, mely az indulást jelezte. A többiek hangoskodása mellett, némi késéssel ugyan, de nekivágtunk a hétvégének. A bicajosok az Üllői úton, míg a futók a Soroksári úton hagyták el a fővárost. Már-már belejönnének, mikor az órára pillantva észlelik: lejárt az idő, letelt az egy óra, itt az ideje, hogy váltás történjen a következő csapattal. A fáradt sportolókat az eddig őket kísérő személygépjármű a buszhoz fuvarozza, hogy pihenhessenek, míg újra rájuk kerül a sor, valamint felveszi a következő csapat tagjait, akik majd a most pályán lévőket fogják váltani. S ez így megy, míg le nem érünk Kiskunhalasra, az Első Nagy Találkozás helyszínére.

Lassan esteledik. A nap lemenőben, az eső eleredőben, de mi csak megyünk rendületlenül. Akik próbálták már, tudják jól, milyen élvezet éjjel szemerkélő vagy éppen zuhogó esőben futni. A többiek képzeljék el, hogy... Áh! Ezt nem lehet elmesélni. Ki kell próbálni. Bár ha figyelembe vesszük, hogy egészségügyi szempontból bizony igencsak komoly következményekkel járhat, inkább maradjanak ezen kétesen értékes tudás birtoklása nélkül. De mi csak megyünk rendületlenül. Ha leáll a kísérőautó éjjel 11 tájban, s csak egy fénylő pálca az össz világítás az elhagyatott országúton, ahol épp két „szerencsétlen" fut, ha esőkabát nélkül ér a zivatar, ha kificamodik a bokánk, ha ólomból készült valamiket érzünk a lábaink helyén, akkor sem állunk le.

S míg egyesek szenvednek, az éppen buszon ülők vidám kacagás közepette emlegetik fel a már megtett út viszontagságait, a más jellegű, múltbéli élményeket, vicceket mesélnek, ugratják egymást (bár néha túl hangosan, így az aludni vagy pihenni vágyók gyengébb próbálkozásai nem járnak sikerrel). Ha újonnan érkezett, fáradt egyének vánszorognak fel a buszra, a hoszteszek már tudják: ismét munka vár rájuk: egy-két hát mindig akad, amit meg kell masszírozni. Közben a menet halad, a busz és a futók gyűjtik a kilométereket.

Szombat kora délután: közeledünk a célhoz. De előtte megállunk fürödni. A fürdő és a tudat, hogy hamarosan NagyTalálkozunk, új erőt ad. felélednek a fáradt testrészek, újult erővel vetjük magunkat az "utolsó menetbe". A végső párszáz méter előtt a buszon lévők - a sofőr kivételével - már várják az utolsó csapat futóit. A Teljes Csapat fut így be a Találkozás helyszínére, ahol néhány biciklis van csak talpon. Néhányan a futók közül talán furcsállják ezt, de hamar megértik ők is: a biciklisek jobb időt fogtak ki *(Valóban nem végig öm-lött az eső, volt, mikor csak szemerkélt - a biciklis csapathoz tartozó szerk.)* gyorsabban tekertek a tervezettnél, hamarabb teljesítették a távjukat. S hogy nem mindenki tudta kivárni a másik Csapat beérkezését? Elvégre a biciklizés is tud fárasztó lenni.

A viszonylag gyors vacsorát követően a még talpon levők is elteszik magukat holnapra. Persze most ez a kifejezés nem igazán pontos, mivel még ugyanaznap este 10 körül az eddig biciklin teljesítők futva indulnak vissza Budapestre, az eddig futók pedig a hátrahagyott biciklikkel és HaFével éjfél körül nyeregbe pattannak. Így hát a futók, ill. bicajosok útvonalán immár a másik csapat halad ellenkező irányban, a főváros felé.

A visszaút éppoly gyorsan, esősen és nehezen, no meg persze töretlen jókedvvel telt, mint odafelé. A térkép és a valóság közti eltérések persze okoztak kisebb problémákat, de hála a gyors helyzetfelismerő képességeknek és az egymás iránti elnézésnek, egyik sem maradt megoldatlan. Ha sürgősen autókereket kellett pumpálni, ha elfogyott az élelem, ha valakinek nem volt valamije (a száraz cipőtől az esőkabáton és kesztyűn keresztül az alvóállatkáig), már jött is két-három felajánlás: Itt az enyém. Eképp haladtunk szépen váltogatva egymást a pályán, mígnem vasárnap estére beértünk a fővárosba. A Vendel utcától nem messze megállt a busz, s ismét teljes létszámmal haladtunk a suli felé, a másik csapat ölelő karjaiba. Gyors kipakolás a buszokból (mivel sajnos nekik vissza kellett menni a céghez), és már körbe (félkörbe) ültük az ebédlő asztalait. S ekkor következett a Nagy Meglepetés. Egyrészt két rövid és tömör beszéd hangzott el Szablac és Lajos részéről, másrészt a beígért paprikáskrumpli helyett Szász Kata, Csokis és Vergáb vezetésével fenséges lakoma várt minket. A gazdag húsleves és az előétel után háromféle főételből választhatott minden éhes Nagy Durranó. (A vegásoknak külön étek biztosítva!) Csak azért nem kerül felsorolásra az étlap, mert - bevallom férfiasan - nem a nevével foglalkoztam, hanem a fantasztikus ízével és roppant mennyiségével.

Mivel másnap egy rendes hétfői tanítási nappal kellett megküzdenünk, viszonylag hamar elhevertünk a tornatermi szőnyegeken, belebújtunk hálózsákjainkba, s azzal a jóleső érzéssel hajtottuk nyugovóra fejünket, hogy megcsináltuk. Közösen. Jövőre pedig egy még nagyobb buli lesz, és mi is ott leszünk. Mert ezt át kell élni.

Lydérch & VisMajor

A 3. pukk

A budapesti Közgazdasági Politechnikumban már hagyományként került megrendezésre a Nagy Durranás, mely egy felejthetetlen sportos bulit takar április közepe táján egy hétvégén. Két éve Rajkától Záhonyig non-stop futás volt, tavaly biciklistúra az ország körül. Idén ötvöztük a kettőt, így született meg a Nagy Találkozás.

Április 17-én (pénteken) a tanítás után gyülekeztünk az iskola előtt, hogy nekivágjunk az útnak. Bár hosszas tanácskozás folyt egész nap, hogy el merjünk-e indulni, hiszen az eső is szemerkélt, a szél is fújt rendesen, ráadásul sem a rádióadók, sem a tévés csatornák egyike sem biztatott minket az idő jobbra fordulásának lehetőségével. Ám a fanatikusabbja meggyőzte a racionálisabbakat, hogy mindenképp el kell indulni, ha tovább romlik az idő, még mindig abbahagyhatjuk - bár ez a lehetőség senkit se vonzott.Mintha az időjárás is helyeselte volna a döntést: kisütött a nap, így hát nekiváltunk.

Két nagy csapatra voltunk osztva, azok pedig 5 - 6 kisebb (általában 4 fős) csoportokra. Voltak köztünk olyanok, akik szabadidejükben sokat sportolnak, de olyanok is, akik szinte semmit. Ezt a helyenként elég nagy teljesítménybeli eltérést a kisebb csoportok összeállításával hidaltuk át, így egy esetlegesen lassabb csoportot egy gyorsabb váltott, hogy az átlagot tartsuk.
A terveknek megfelelően egyszerre indult két nagy csapat a Poli elől ellenkező irányban, egy kisebb és egy nagyobb félköríven haladva. A biciklisek az Üllői úton, a futók a Soroksári úton hagyták el a fővárost. Természetesen a Testkultúra Munkacsoport / ők szervezték meg az egészet/ ügyelt arra, hogy minél kevesebb baleseti lehetőség adódjon, ezért az elsőnek induló csoportok a tapasztaltabbak közül kerültek ki. Egy órás tekerés, ill. futás után a nagy csapaton belüli kisebb csoportok váltottak egymást, hogy folyamatosan haladjunk. Igaz nem tűztünk ki magunk elé túl kemény sebességet, a futóknak 5 perces km-ekkel futniuk, a bicikliseknek a 20 km per órás sebességet kellett tartani. Így 24 óra alatt mindkét csapat leér Kiskunhalasra, az első Nagy Találkozás helyszínére, ahol közös vacsora és beszélgetések, ill. alvás után helyet cserélünk: azaz az eddig futók most átveszik a kerekezőktől a bicajokat, és bringával folytatják az utat vissza a Poliba, míg akik eddig bicikliztek, most futva indulnak tovább.

A későbbiekben azonban az eső ismét jelezte, hogy neki bizony esnie kell, és így is tett. Az éppen úton lévők bizony rendesen megáztak, de az esőkabát sokat segített. Helyenként komoly ellenszéllel is találkoztak az úton lévők. A többiek ezekből a viszontagságokból vajmi keveset érzékeltek a Jorgos Travel által rendelkezésünkre bocsátott buszokban. Időnként Murphy bajtárs is éreztette jelenlétét: a kísérőautó apró műszaki hibája éppúgy előjött, mint a nem várt izomláz vagy a kajakészlet túlzott megcsappanása.

Szombat késő délután Kiskunhalasra érvén a futókat kísérő busz teljes legénysége elhagyta a járművet, hogy közösen fussunk a Találkozás helyszínére, ahol a kerekezők már várták a futókat, mert kedvezőbb időjárás jutott nekik, ezért lendületesen haladtak, s a tervezett idő előtt értek el az aznapi célhoz. Egy gyors zuhany és vacsora után a legtöbben hamar nyugovóra tértek. De nem alhattuk ki magunkat teljesen, hiszen menni kellett visszza. Az immár futókká vált csoportok hamarabb beszálltak a buszukba, s elindultak visszafelé, mert biciklizés után futni általában nehezebb, mint futás után biciklizni. Természetesen a visszaúton is volt jobb-rosszabb időjárás, egy-két helyen hiányoztak útjelzőtáblák, de most már csakazértis töretlen jókedvvel mentünk tovább, hiszen a fele már megvolt. A buszok több helyen is megálltak, hogy felfrissíthessük készleteinket, vagy megszabadulhassunk a feleslegessé vált dolgainktól.

Vasárnap este 10 óra tájban értünk Pestre, s az iskola közelében ismét mindenki kiszállt, hogy közösen érkezhessünk vissza, s létrejött a második Nagy Találkozás. A suliban néhány lelkes tanár és diáktársunk várt minket, hogy pazar lakomával ünnepelhessük meg a megérkezést. A beígért paprikáskrumpli helyett azonban komoly menü várt ránk. A meleg húsleves után választhattunk a sáfrányos rizses pulyka, a szalonnával tűzdelt marhasült vörösborban és a bakonyi csirke konyakban és fehérborban közül, melyek mellé burgonyapüré, zöldséges rizs és galuska volt a köret. A vegetáriánusok számára tejfölös gombapörkölt készült. A kiadós vacsora után a tornateremben vetettük meg hálózsákjainkat, hogy a hétfői tanórákon már kipihenten vehessünk részt...

Igazából egy ilyen bulit nem lehet elmesélni, ezt át kellett élni. A legtöbben még a zuhogó esőben való futásra is örömmel és kellemes élményként gondolnak vissza, mégha akkor és ott talán azt fontolgatták, hogy végleg abbahagyják ezt az egészet. Azt hiszem, talán az egyik legjobb buli volt ez, mert nem igazán a nagy teljesítményekről, hanem a közösségről szólt, hogy együtt csináltuk végig.
És természetesen arról , hogy végigcsináltuk.

Ezúton is köszönjük mindazoknak, akik segítsége nélkül nem jöhetett volna létre:

Testkultúra Munkacsoport
Jorgos Travel
stb.

A maratoninak csak a közepe a nehéz.
Az első és az utolsó 100 méter könnyű."

1998. április 26.

Az idei Juventus Maraton napja, mikoron 4 polis is megmutatta, az igazi kihívás legyőzhető távolság. **Horváth Robi és Fehér Gyuri** ősz óta készültek erre az eseményre, míg **Schittler Mátyás és Spangli Sanyi** csak nemrégiben döntöttek úgy, hogy ebből a buliból nem maradhatnak ki.

Genáhl Kriszti pedig a félmaratoni távot teljesítette.

3 újabb kép kerül ki tehát nemsokára a "maratont futottak" közé, Sanyi pedig megkapja a "2-szer" feliratot.

Ők már tudják, milyen érzés volt, mikor minket biztatnak, hogy ne adjuk fel; milyen nehéz néha a tempó, milyen jó utána elheverni egy picit a fűvön és napozni egy keveset.

Tudják milyen érzés másnap kissé fáradtan ugyan, de büszkén besétálni a suliba. Mert elmondhatják: megcsináltam. Legyőztem a lustábbik énemet, végigcsináltam, amit elhatároztam.

Ők már tudják. Ki lesz a következő?

(Részletekről, élménybeszámolókról a következő számban olvashattok.)

Major Árpád

RÖPIS HÍRADÓ

Témák:

- mérkőzesek
- nyár

- Kerületi bajnokság

A „nagy" fiúk nyertek, a nagy lányok második helyen végeztek. A „kis" fiúk szintén nyertek, míg a lányoknak május 4-én dől el: elsők vagy másodikak. A mérkőzések szomszédunkban, a Lenhossék utcai általános iskola termében játszódtak igen nehéz, szokatlan körülmények között (belógó gerenda, röpipályánál éppen nagyobb terem), de az ellenfél is itt játszott, és a tudás mellett a gyorsabb alkalmazkodás is szerepet játszott. Ha lesz, jövőre is indulnak.

1998. IV.18. Bp-i bajnokság V. kcs. lány zárt
Egy nap - két vereség. Berzsenyi és a Premier csapata is jobbnak bizonyult. Miután én nagyot találkoztam Kiskunhalason, az elmondások alapján azt vélem felfedezni, hogy a kikapás oka nem csak az ellenfélben keresendő.
Még két meccs és eldől, hogy a hatos döntőben hogyan végzünk.

- Nyári röpis edzőtábor ?

Lesz, ha a létszám minimum tíz fő. Azok jelentkezhetnek, akik járnak edzésre. A heti háromból legalább egyszer. Tehát összeadom az edzések számát (van jelenléti ív) és elosztom hárommal. Vérző szívvel mondok le róla, ha kell, de úgy érzem, rajtatok múlik. (A negyedben eddig nyolc edzés volt?)

HaFe

FELHŐTLENÜL, VISZONT FELHŐ NÉLKÜL

(BESZÁMOLÓ A KERÉKPÁROS HÁZIBAJNOKSÁG 2. FORDULÓJÁRÓL)

Az őszi versenyhez hasonlóan a megelőző napok időjárására rácáfolva április 26-án (szinte először az idén) csaknem teljesen felhőtlen égbolt köszöntötte a korán ébredőket. A város különböző pontjairól igyekeztek a Poli kerékpárbajnokságára a versenyzők. Sajnos többen nem lehettek ott a versenyen. Két őszi versenyző „ügy" miatt eltiltva, Felhő beteget jelentett, Hováth Robi inkább maratont futott (igen jó időeredménnyel), Colin napozott az óceán partján, Mihók Viki biciklije nem „állt össze" a verseny napjáig (és azóta sem), Bágyi Laci jelen volt ugyan, de mint edző-menedzser-édesapa instruálta fiát, nem is eredménytelenül, Meichl Marci más sportág versenyén szerepelt ez időben.

Leány kategóriában most sem volt induló, Bukvai Eszter elszalasztotta a lehetőséget, hogy egy sokáig fennálló iskolacsúcsot állítson fel ebben a kategóriában. Jövőre ugyanis harmadikos lesz. Egy lehetősége van, ha sikerül megbuktatnia magát. (Kedves elsős leányok, ősszel tiétek a pálya, a leány kategória még „szűz" !)

Fiú kategóriában egyedül az őszi bajnok, Herczeg Tamás állt rajthoz. A Poli versenyszabályai szerint most neki is a férfi kategóriában kell indulnia.

A női mezőny három résztvevőből állt. Itt volt először is Jakab Judit, az őszi forduló győztese, iskolacsúcstartó, aztán Kónya Brigi, aki az ősszel eltévedt a pályán és Fodor Éva, aki most debütált a Poli-bajnokságok történetében. Közülük Brigi tekert a legtöbbet ez évben, és ő is tűnt a szám esélyesének.

A legtöbb résztvevő a férfi kategóriában jött össze. Itt volt az őszi bajnok és iskolacsúcstartó Csaba, Haász Feri „sötét ló"-ként versenyzett, az őszi fiaskója alapján nem lehetett pontosan megítélni esélyeit, azután Majer Tibor új biciklivel. Kocsis Peti éppen lábadozóban volt meghűléséből, Marosvári jó erőben érkezett, Domokos Balázs, Bálind Dini, Herczeg András és öccse, Tamás csatlakoztak még. De ne feledkezzünk meg vendéglátónkról, Molnár Lajosról sem, aki a hazai pálya előnyét élvezhette és élvezte is. Vendégként is többen csatlakoztak. Eljött Vödrös Gergely, akit Meichl Marci „küldött el" baráti köréből, és már ősszel is szerepelt, Nagy Péter Éva férjeként jogosult az indulásra, Kónya Attila (aki Brigi unokatestvére, és az előzetes híresztelések szerint igen nagy átlagsebességre képes) is megérkezett az utolsó pillanatban. Az igazi meglepetést Bágyi Milán szolgáltatta, aki mintegy 9 esztendősen vállalkozott a 28 km-es táv megtételére. (Ki-ki idézze fel 9 éves ennenmagát, és tegye fel a kérdést, hogy egyáltalán hány km letekerésére volt képes ?)

A verseny immár hagyomány szerint egyéni időfutam formában az alább vázolt útvonalon zajlott:

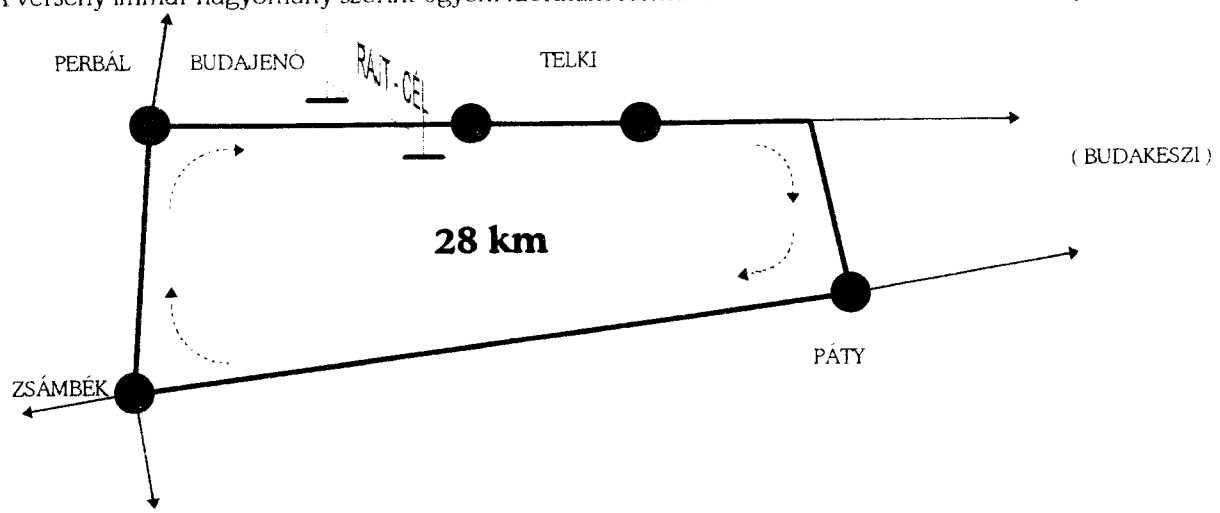

Az útvonal domborzati rajza nagyjából a következő:

Mint látható, a verseny lejtővel kezdődik, ahol is az ember elbízza magát, s úgy érzi, hogy micsoda nagy erőben van. Éppen csak hogy beindul a vérkeringés, és a táv legmeredekebb emelkedőjéhez érkezünk, ahol is szerényedik a derék sportoló. Ez a szakasz pont arra jó, hogy a combizmok és a vádlik „bedurranjanak", elmerevedjenek és erős légszomjunk keletkezzen. A táv negyedénél aztán hosszas gurulás következik Pátyig. Itt az ember megpróbálja összeszedni magát, feldúsítani a vérét egy kis oxigénnel, hogy aztán egy sumák emelkedőbe kezdjen a Zsámbékig tartó hosszú egyenes szakaszon. Itt jól el lehet kapni a tempót, egyrészt ezen a szakaszon dől el a helyezés. Zsámbékra kb. a 17. km megtételekor jutunk, onnan pedig ismét masszív emelkedők követik egymást Tök érintésével Perbálig. Ez a másik meghatározó szakasz, itt kiderül, hogy ki van edzettebb állapotban, hiszen a huszadik km-nél kell még jobban megerőltetnünk magunkat. Perbálon az utolsó szakaszhoz érünk, ami ismét lejtővel kezdődik, de csak azért, hogy a befutó előtt még egy 2 km-es emelkedő lehessen. A célba egy rövid vízszintes szakasz után érhetünk. Láthatjuk tehát, hogy változatos a terep, jó erőbeosztást igényel, a hossza megkíván bizonyos állóképességet is, mivel kb. 60-80 percig kell küzdeni.

Az előzetes várakozások szerint az iskolarekordok nem forogtak veszélyben, mivel a versenyzők a télen nem edzhettek annyit, mint az őszi forduló előtt. Kivétel volt talán Marosvári Péter, Gavallér Csaba és Majer Tibor, akik rendszeresen, szinte minden nap tekertek valamennyit. A többiek ritkán jutottak bicikli közelbe az idén. Mégis számos kellemes meglepetés született a versenyen.

Elsőként Bágyi Milán rajtolt az édesapa-edző-menedzser Laci kíséretével. Kilencéves kora ellenére igen derekasan, egyenletes, húzós tempóban hajtott és sikerült a korához képest igencsak kiválónak mondható 20km/h-s átlag fölé kerülnie. Ezek után szinte kötelessége a nyáron felkészülnie, edzenie a szeptemberi fordulóra, ahol hasonlóan jó szereplést várunk tőle.

Milánt követve a női kategória versenyzői rajtoltak. Elsőként Fodor Éva, majd Brigi, utánuk Judit egy-egy perces időközönként. (A rajtsorrend egyébként az őszi forduló alapján készült, az akkori eredmények alapján fordítva.) Mindhárman lendületesen kezdtek. Judit még a helyszínre érkezéskor az autóból nézve megrettent a telki emelkedő látványától. (Nevezhetjük ezért telki emelkedő helyett „lelki emelkedőnek".) Nehezen küzdötte fel magát és ezzel vesztett is egy-két percet. Brigi viszont frissen feljutott és ezzel némi előnyre tett szert. Éva nem „lőtte el" magát, ő idény eleji futamként kezelte a versenyt. Brigi tartani tudta jó tempóját és nem is tévedt el, mint azt ősszel tette. Így 1 óra 9 perc 41 másodperces idővel megjavította Judit iskolacsúcsát, ami meglepetés, ha azt vesszük, hogy nem sokat tekert az idén. A további sorrendet és időket a cikk végén láthatjátok.

A nők után a férfi mezőny rajtolt. Elsőnek Feri, akinek nem volt bajnoki ideje. Elsőnek indulni hálátlan feladat, nincs kire hajtani. Feri azonban így is baromi nagyot hajtott. Feri után percenként indultak: Bálind Dini, Domokos Balázs, Herczeg Tamás, Molnár Lajos, Kocsis Peti, Majer Tibor, Marosvári Péter, Herczeg András és Gavallér Csaba. A rajtbeosztás után érkezett egy „külsős", Vödrös Gergely, majd Kónya Attila, aki Brigi unokatestvére, és aki remek tekerő hírében állt.

Dini sokkal erősebb tempót diktált, mint ősszel és jelentősen megjavította akkori időeredményét. A Csaba által felajánlott, a legjobb átlagsebesség-javítónak járó különdíjat nyerte el. Domokos Balázs is erősen kezdett, sikerült neki is megjavítania egyéni rekordját. Herczeg Tamás, az őszi bajnok viszont gyengébb időeredménnyel zárta a versenyt. Nem tulajdonított jelentőséget ugyanis annak, hogy a nyereg lejjebb van téve a szokásosnál. Ettől begörcsölt, lemerevedett a lába és ez meghatározta a versenyzését. Lajos edzés nélkül is kissé gyorsabban hajtott, mint ősszel, Kocsis Peti viszont gyengébben szerepelt. Mentségére szolgáljon, hogy éppen gyógyulófélben volt erős meghűléséből. Nehezen bár, de tisztességgel végigküzdötte a távot. Majer Tibor szereplésén meglátszott, hogy nap mint nap hajtott a télen és hogy új biciklije van. Ő is jelentős, több, mint 5 perces javítást produkált. Marosvári Péter szinte megismételte őszi eredményét, akkor viszont Tibor előtt végzett. Most ez nem sikerült neki. Herczeg András is valamelyest gyengébben ment, mint ősszel, de még ez is kitűnő eredmény, különösen annak ismeretében, hogy ő nem készült erre a versenyre. Csaba nagyon jót hajtott. A verseny előtt ő sem tervezte őszi eredményének megjavítását. Igaz, sokat edzett az idén, de az utóbbi két-három héten nem volt erre lehetősége. Saját bevallása szerint az első emelkedők (ld. mellékelt ábra) elég nehezére estek, de az első kanyarban mért részideje jobbnak bizonyult az őszinél. Ekkor merült fel benne, hogy talán új rekordot is felállíthat. Ez sikerült is, ezzel saját magának is

feladva a leckét a további versenyekre. Vödrös Gergely tisztességgel helytállt, de ő elmaradt őszi formájától. Kónya Attila igen jó hajtással a mezőny harmadik legjobb idejét produkálta, igaz versenyen kívül.

Az elért eredmények az alábbi táblázatban olvashatók. Ezt megtaláljátok a tornaházi faliújságon is. Ugyanott látható az „örök ranglista", ami az összes eddigi induló eredményét, az iskolacsúcsokat, a teljesítések időpontját tartalmazza. Lehet böngészni, tervezgetni ! Várunk további jelentkezőket is, akik a nyáron felkészülnek és beneveznek. Különösen a fiú és a leány kategória szereplőit várjuk. Néhány elsős fiúról az a hír terjedt el, hogy nagyon gyorsak, 32-es átlagot is tudnak. Kíváncsiak vagyunk szereplésükre !

(u.i.: Csaba nyert egy fogadást, miszerint 2 percet „ráver" Ferire.)

Lássuk végül a helyezetteket !

Leány

Nem volt induló.

Női

1.	**Kónya Brigi (Hadosztály)**	**1:09:41**	**24,11 km/h**
	(új iskolarekord; régi: Jakab Judit, 1:19:59, 21,00 km/h, 1997. szept.)		
2.	Jakab Judit (tanerő)	1:14:53	22,43 km/h
3.	Fodor Éva (tanerő)	1:36:38	17,39 km/h

Férfi

1.	**Gavallér Csaba (tanerő)**	**0:49:07**	**34,20 km/h** (új iskolarekord)
	(új iskolarekord; régi: Gavallér Csaba, 0:51:27, 32,65 km/h, 1997. szept.)		
2.	Haász Ferenc (tanerő)	0:52:22	32,08 km/h
3.	Majer Tibor (tanerő)	0:56:48	29,58 km/h

Gratulálunk a versenyzőknek !

a krónikás

Az alábbi táblázatban a teljes eredménylistát olvashatjátok.

KERÉKPÁR HÁZIBAJNOKSÁG 2. FORDULÓ 1998. IV. 26.

EREDMÉNYLISTA

HELYSZÍN: Budajenő - Telki - Páty - Zsámbék - Perbál - Budajenő (28 km)

	helyezés	NÉV	származási hely	menetidő perc	menetidő mperc	átlagsebesség	őszi átlag	változás
NŐK	**1**	Kónya Brigi	Hadosztály	69	41	**24.11 km/h**	20.00 km/h	4.11 km/h
	2	Jakab Judit	tanerő	74	53	22.43 km/h	21.00 km/h	1.43 km/h
	3	Fodor Éva	tanerő	96	38	17.39 km/h	-	-
FÉRFIAK	**1**	Gavallér Csaba	tanerő	49	07	**34.20 km/h**	32.65 km/h	1.55 km/h
	2	Haász Feri	tanerő	52	22	32.08 km/h	-	-
	3	Majer Tibor	tanerő	56	48	29.58 km/h	26.87 km/h	2.71 km/h
	4	Bálind Dini	McMaster	60	38	27.71 km/h	19.49 km/h	**8.22 km/h**
	5	Marosvári Péter	tanerő	61	14	27.44 km/h	27.62 km/h	-0.18 km/h
	6	Molnár Lajos	tanerő	64	58	25.86 km/h	25.62 km/h	0.24 km/h
	7	Kocsis Péter	tanerő	68	35	24.50 km/h	26.66 km/h	-2.16 km/h
	8	Domokos Balázs	Más	69	30	24.17 km/h	21.59 km/h	2.58 km/h
	9	Herczeg Tamás	Psycho	78	00	21.54 km/h	24.22 km/h	-2.68 km/h
VENDÉGEK		Bágyi Milán	csemete	82	20	20.40 km/h	-	-
		Herczeg András	ex-polis	60	36	27.72 km/h	28.24 km/h	-0.52 km/h
		Kónya Attila	unokatestvér	53	27	31.43 km/h	-	-
		Nagy Péter	férj	76	22	22.00 km/h	-	-
		Vödrös Gergely	felebarát	72	06	23.30 km/h	27.38 km/h	-4.08 km/h

(a vastagított adatok új iskolarekordok, ill. a legnagyobb egyéni javítás)

KERÉKPÁR HÁZIBAJNOKSÁG
ÖRÖK RANGLISTA

helyezés	NÉV	csapat	időpont	menetidő perc mperc	átlagsebesség

NŐK

1	**Kónya Brigi**	**HADOSZTÁLY**	**98.IV.**	**69 : 41**	**24.11 km/h**
2	Jakab Judit	TANERŐ	98.IV.	74 : 53	22.43 km/h
3	Jakab Judit	TANERŐ	97.X.	79 : 59	21.00 km/h
4	Mihók Viki	TANERŐ	97.X.	88 : 29	18.99 km/h
5	Lázár Zsuzsa	MCMASTER	97.X.	96 : 25	17.42 km/h
6	Fodor Éva	TANERŐ	98.IV.	96 : 38	17.39 km/h
7	Bonta Zsuzsi	HADOSZTÁLY	97.X.	100 : 56	16.64 km/h
8	Rigó Kriszta	KÁVÉ	97.X.	110 : 20	15.23 km/h

FÉRFIAK

1	**Gavallér Csaba**	**TANERŐ**	**98.IV.**	**49 : 07**	**34.20 km/h**
2	Gavallér Csaba	TANERŐ	97.X.	51 : 27	32.65 km/h
3	Haász Feri	TANERŐ	98.IV.	52 : 22	32.08 km/h
4	Colin Hackett	TANERŐ	97.X.	54 : 15	30.97 km/h
5	Majer Tibor	TANERŐ	98.IV.	56 : 48	29.58 km/h
7	Bálind Dini	MCMASTER	98.IV.	60 : 38	27.71 km/h
8	Bágyi Laci	TANERŐ	97.X.	60 : 39	27.70 km/h
9	Szécsi Gábor	ELSŐÁ	97.X.	60 : 40	27.69 km/h
10	Marosvári Péter	TANERŐ	97.X.	60 : 49	27.62 km/h
11	Marosvári Péter	TANERŐ	98.IV.	61 : 14	27.44 km/h
12	Majer Tibor	TANERŐ	97.X.	62 : 32	26.87 km/h
13	Horváth Robi	TANERŐ	97.X.	62 : 47	26.76 km/h
14	Kocsis Péter	TANERŐ	97.X.	63 : 01	26.66 km/h
15	Molnár Lajos	TANERŐ	98.IV.	64 : 58	25.86 km/h
16	Molnár Lajos	TANERŐ	97.X.	65 : 34	25.62 km/h
17	Kerekes Laci	KANDI	97.X.	66 : 41	25.19 km/h
18	Meichl Márton	MÁS	97.X.	66 : 49	25.14 km/h
19	Kocsis Péter	TANERŐ	98.IV.	68 : 35	24.50 km/h
20	Herczeg Tamás	PSYCHO	97.X.	69 : 22	24.22 km/h
21	Domokos Balázs	MÁS	98.IV.	69 : 30	24.17 km/h
22	Domokos Balázs	MÁS	97.X.	77 : 49	21.59 km/h
23	Herczeg Tamás	PSYCHO	98.IV.	78 : 00	21.54 km/h
24	Bálind Dini	MCMASTER	97.X.	86 : 12	19.49 km/h

RÖPLABDA HÁZIBAJNOKSÁG EREDMÉNYE

I. IFTC (Mc Master)
Daróczi Judit, Kovács Tímea, Barabás József, Bálind Dénes, Horváth Csaba, Melczer Attila összeállítású csapat
II. HaMi's
III. Törtető Tanerők
IV. Szmar10

A LEGJOBB NŐI és FÉRFI JÁTÉKOS a játékosok szavazatai alapján Lázár Zsófia (HaMi's) és Haász Ferenc (HaMi's) lett.

Az IFOR és a KV-GYROS csapata a csoportmérkőzések során elégtelen számú részvételük miatt nem léphetett pályára. A hiányzók igazolatlanul maradtak távol, az ellenfél játékosainak idejével pedig szabadon garázdálkodtak. Hmmmm...!

Gratulál és hümmög
SzabLac, a rendező

Az utóbbi időszak sporteseményeiről... Haász szemből

1. Polimpia: Le a kalappal Lajos előtt, ezt összehozni így! Érdemes volt, hisz a különféle sportágaknál minimum háziverseny „mennyiségű" csapat vett részt, de többnyire sokkal nagyobb létszámban, mint azt megszokhattuk. Sok új, itt először felbukkanó tanár-, diákarc.
Csabával szombat reggel 7 órakor 400 m előfutamot futni, ne tudjátok meg, mily felemelő, de becsülettel küzdöttünk, és emelt fővel néztük diákjaink ... hátát. (Na, nem mindegyikét!) Aztán a dobószámok számomra aranymentesek, hisz súlylökésnél Lajos, gerelynél SzabLac (sőt, most Dini is) verhetetlenek, ahogy a bringánál Gavallér Csaba is egyeduralkodó, és az úszásnál Horváth Csaba. Mit tegyünk, valahogy a kajak-kenut fel kéne venni, hogy aranyos lehessek.
A Hami'S szereplése kísérteties hasonlóságot mutatva hol jó, hol csúfos, de majd' mindenhol megmutatva, hogy számolni kell vele.
(Végre vasárnap éjjel! Szép volt, jó volt, de alig éltem!)

2. Négy nap pihenő után péntek egész éjjeles AKG elleni foci. Némi információhiány miatt azt hittem, tanárok elleni egy mecc. Álom, édes álom maradt a dolog, egész éjjel hajtás, és bár nagy arányban nyertünk, számomra vesszőfutás volt, mert például az utolsó meccset végig sem tudtam játszani, annyira kifárasztott a foci.

3. Évek óta mindig vártam április első vasárnapját, hiszen ez a **Vivicitta városvédő futás** időpontja. nem voltunk sokan, de hát 12 km-en csak úgy nem szoktunk heccből indulni. 62 perc alatt sikerült lefutni, 5 éve 48 perc volt az időm. Mit tehetek, öregszem. Szép lassan.

4. Két hét pihenő, majd a **Nagy Durranás**. Nem kis munka után (főleg SzabLac) csak egy óra csúszással elindultunk. Félve, nagyon félve, hisz az előrejelzés rossz időt jósolt. Sajnos pontosan. Szerencsére a rossz idő elviselhető, a sportteljesítmény kivitelezhető volt. Megcsináltuk, apróbb hibák mellett jól- Mindenki jól érezte magát, nem csak tekertünk, futottak is a népek, sokat beszélgettünk, voltak, akik pihenőidejükben is csicseregtek addig kevésbé ismert ... másokkal. Számomra inkább a szervezés jutott (mint a tanárok többségének, hisz elég kevesen voltunk), de a jó hangulat miatt kicsit sem éreztem, hogy lemaradtam valamiről. Ennél rosszabb programunk sose legyen! Hála persze az igen tűrőképes, türelmes, sportos, kemény, jó dumás stb. diákságnak.

5. Egy hét, és már el is jött egy újabb vasárnap: bringa ez is, mégis más. Itt már csak a tiszta teljesítmény van, ez a tavaszi **országúti kerékpáros háziverseny**. Valószínű, hogy az utóbbi idő sok sport- és egyéb feladatainak telítettsége miatt őszhöz képest kevesen voltunk. Azon ritka rendezvények egyike volt ez, ahol több a tanár, mint a diák. Gavallér Csaba gyámkodása következtében mindenki mindent tudott: ki, mit, hogy hányszor, tehát tervekkel, elképzelésekkel jöttünk. csak nekem volt tiszta lapom az őszi eltévedés miatt. Voltak félelmeim, hisz Tibor a Polimpián nagyon megközelített, és azóta nem bringáztam. Az őszi indulási sorrendhez képest fordítva indultunk, tehát a lányok után nekem kellett rajthoz állnom elsőnek. SzabLac indítása után tehát - a hölgyeket elhagyva - neki az emelkedőknek. Teiki után azt hittem, feladom. Sőt majdnem komolyan, mert annyira lelassultam, majdnem lépésben haladtam. Aztán úgy éreztem, milyen ciki az ilyesmi, meg párszáz méter után magamhoz tértem, és hajrá! A régi berögzült érzések beugrottak, légzés és izomzat egymásra talált, és az egyenesebb úton az akaraterőt sem kellett nagyon beindítani. Edzés nélkül persze csúcsközelt nem lehet elérni, de az ezüstérem összejött. Vörös köd nem volt, de Csaba háromperces előnye még azzal sem közelíthető meg. Marad a gratuláció. Azért némi javulást várok a jövő ősztől.

Nos, kedves olvasó, lehet, hogy igen szubjektív, csapongó, „szösszenetet" olvastál. Annak is szántam. Biztos, hogy Neked is van hasonló, tán mélyebb gondolatod az iskolai sportéletről bármely témában. Írj te is! Az elsőÁ szolnoki kalandjára is sokan kíváncsiak voltunk. Felhő is év élején parlagon heverő energiákat mozgatott meg. Erős sportélet folyik a Politechnikumban, a Politigráf ban mégis a háziversenyeken kívül alig írunk róla. Szerintem még az ilyen szubjektív élmények is olvashatók, nem untatnak nagyon. Írjatok!

HaFe

JÖN! JÖN! JÖN! JÖN! JÖN! JÖN!

EGY ÁGYBAN A KOORDINÁTORRAL

A 243 RÉSZES SOROZAT BEVEZETŐ EPIZÓDJA

AZ IDEI ÉV UTOLSÓ Politigráf SZÁMÁBAN!

SPORT PONTVERSENY '97 - '98
III. NEGYEDÉV

Az alábbi sporteseményeken való részvételért lehetett pontokat gyűjteni:

- házibajnokságok: teremhoki,
- szakkörök: SHOTOKAN karate (Bálind D. csoportja), Maraton - kör edzései, kosárlabda (Antal S. csoportja)
- röplabda: edzések, bp.-i bajnokság.
- Vivicitta: 12 km -es futás, március 8 -ai „maraton"
- szentendrei duatlon,
- teremhoki; szolnoki 24 órás.

EGYÉNI VERSENY

Csak az első tíz helyezett eredményével!

	HÖLGYEK				URAK		
Hely	Név	Osztály	Pont	Hely	Név	Osztály	Pont
1. ☺	**Antal Móni**	Szmar1∅	1050,5	1. ☺	**Horváth Róbert**	Tanerő	1191
2.	Burda Lilla	MáS	696	2.	Haász Ferenc	Tanerő	1142
3.	Tőkei Tímea	Szmar1∅	674	3.	Fehér György	első Á	1000,5
4.	Vér Diána	Szmar1∅	642	4.	Szabó Márton	Szmar1∅	980
5.	Preiszner Nóra	Polisz	640	5.	Bálind Dénes	Mc Master	692,5
6.	Kovács Eszter	első Á	613	6.	Horváth Csaba	Mc Master	655
7.	Szabó Rita	MáS	588	7.	Oláh Tibor	Szmar1∅	521
8.	Balatoni Barbara	Polisz	583	8.	Sándor István	GYROSZ	510,5
9.	Horák Anesa	első Á	515	9.	Forrai Márton	Szmar1∅	486
10.	Rigó Krisztina	KáVé	445	10 -11.	Pál Dénes	Szmar1∅	444
					Kerekes László	KAndi	

CSAPATVERSENY

(Mivel az osztályfőnököknek lehetőségük van az osztályukat erősíteni, ezért őket az átlagolásnál saját osztályuk létszámába is beszámítjuk.)

Hely	Osztály	Pont	Létsz	Átlag ~	Hely	Osztály	Pont	Létsz.	Átlag ~
1. ☺	**Szmar1∅**	6746	22	**307**	8.	Tanerők	2549	43	59
2.	első Á	4091,5	30	**136**	9.	LegO	1227,5	21	58
3.	Polisz	2465	20	**123**	10.	HadO.	1609	32	50
4.	HaMis	2428	24	**101**	11.	KáVé	544,5	14	39
5.	Mc Master	1819	22	**83**	12.	KAndi	541,5	21	26
6.	GYROSZ	677,5	9	**75**	13.	KorCs.	480	30	16
7.	MáS	1883,5	30	**63**	14-15.	Psycho	284,5	22	13
						IFOR	410	32	13

(Az átlag kerekített érték.)

Gratulálok a Testkultúra Munkacsoport nevében, sportbaráti üdvözlettel:

Szabó László

Vendel u., április 26.

Iskolabírósági hírek

Jutasi Bálint ügye

Az 1998. március 27-ei Iskolabírósági Ülés Jutasi Bálint Korcs osztályos tanulót, vendége által tönkretett **pad** rendbetételére kötelezi a bírósági ítélet írásos formájának kézbevétele után három napon belül. Az ellenőrzést Farkas László gondnok végzi el. Ha az ellenőrzés végeredménye szerint a pad nem készült el, úgy Jutasi Bálint az Iskolabíróság ítéletének végrehajtását megszegte. Mivel az ellene felhozott vád (az Iskolabíróság ítéletének semmibe vétele, megszegése) a Bíróság megítélése szerint ingatag alapokon nyugszik, ezt a vádat a Bíróság ejtette. A kártérítési kötelezettség végrehajtása - állítólag félreértés miatt - azonban nem kielégítő, ezért a kárt Bálintnak a fenti döntés értelmében három napon belül meg kell téríteni.

Strupka Gabriella ügye

Az 1998. március 27-ei Iskolabírósági Ülés Strupka Gabriella IFOR osztályos tanulót az iskolai munkakezdés pontos betartására kötelezi. Gabinak pontosan, reggel 8.30-ig kell megérkeznie, ellenkező esetben már az öt percen belüli késés is igazolatlan órát jelent. Mivel Gabinak már csak három igazolatlan órája hiányzik a kizáráshoz, az Iskolabíróság határozottan tanácsolja Gabinak a pontos iskolakezdést!

Murvai Péter ügye

Az 1998. március 27-ei Iskolabírósági Ülés Murvai Péter IFOR osztályos tanulót a Közgazdasági Politechnikumból kizárta. Péter igazolt és igazolatlan hiányzásai a megengedett (oktatási törvényben is szabályzott) keretet jóval meghaladják. A bíróság semmilyen enyhítő körülményre utaló jelet nem talált, és sajnálattal vette tudomásul, hogy Péter nem jelent meg a tárgyaláson.

Kremán Veronika ügye

Az 1988. március 27-ei Iskolabírósági Ülés Kremán Veronika KAndi osztályos tanulót az iskolai dohányzó helyen való tartózkodástól eltiltja az IT által kirótt büntetés lejártáig. Ha Veronika a Bíróság ítéletét megszegné, azonnali hatállyal életbe lép (bírósági tárgyalás nélkül) a felfüggesztett kizárás.

Közgazdasági Politechnikum, 1998. április 2.

Barta Géza iskolabíró

MOTTÓ A TANÁROKNAK

1. A tanításhoz:

Egy ember azt hallotta, hogy jót tesz a kutyának a csukamájolaj. Elkezdte dobbermannjának adni, mégpedig nagy adagokban. Minden nap a térdei közé fogta a tiltakozó kutya fejét, kifeszítette száját, és beleöntötte a folyadékot.
Egyszer a kutya elugrott az olaj pedig kilöttyent a padlóra. A kutya aztán, az ember legnagyobb meglepetésére, mégsem rohant el, hanem nyalni kezdte a kanalat. Ekkor jött rá a gazda, hogy kutya nem az olaj ellen tiltakozott, hanem a beadás módszere ellen.

2. a gyerekekhez:

Egy család az étteremben vacsorához készülődött. A pincérnő először a felnőttek rendelését vette fel, aztán a hétéves kisfiúhoz fordult.
- Hát te mit kérsz? - kérdezte.
A fiú félénken körbenézett, és végül kibökte:
- Egy hot-dogot kérek.
Még mielőtt a pincérnő felírhatta volna a rendelést, a mama közbeszólt:
- Szó sem lehet hot-dogról! Hozzon neki egy szelet húst burgonyapürével és sárgarépával!
A pincérnő azonban nem figyelt rá.
- Ketchupot vagy mustárt kérsz hozzá? - kérdezte a fiút.
- Ketchupot.
- Egy perc múlva itt vagyok - mondta a pincérnő, és azzal a konyhába sietett.
Az asztalnál dermedt csend lett. Végül is a fiú körülnézett és így szólt:
- Látjátok! Ő komolyan vett engem.

POLI-SZÜLINAP

...A REGGELIM...

Ülök szemben a reggelimmel. Én és ő, azaz egy kefír apróra vágott fokhagymával és uborkával, no meg egy csipetnyi sóval ízesítve. Kedvemre való. Magam készítettem, magam fogyasztom, magamban.

...REGGELIK...

Persze tudom, hogy mások mást esznek. Mondjuk halat, vadat s mi jó falat, szem-szájnak ingere. Vannak körülöttünk aszkéták is, ők egyszerűen kihagyják a reggelit, mert diétáznak, örökké „fogyóznak" , kínosan ügyelnek az alakjukra. /Nagyon helyes ! Jobb nem kihíznunk ruhatárunkat./
No és nem kevesen vannak olyanok is, akik nem jószántukból hagyják ki az első, második, sokadik étkezésüket. Ők egyszerűen éheznek, de mi erről nem tehetünk, tehát reggelizem, reggelizel, reggelizünk.

...REGGELIZZÜNK ! EGYÜTT !

...ötlött fel bennünk a gondolat. Egy szép tavaszi reggelen, virágok az asztalon. Túrós bukták halomban, tetejük gazdagon meghintve porcukorral, mint a Gellért-hegy hófödte csúcsa télvíz idején...
És mi lenne, ha a reggeli egyben olyan békebeli uzsonnajelleget is kölcsönözne magának? Tudod, mire gondolok? Tejszínhabos kakaóra! Hát ez fantasztikus lenne!... És lett!!!
Először tavaly reggeliztünk együtt valamennyien, akik ezért vagy azért járnak a Poliba.
A hatás nem maradt el. Nagyon jól sikerült a Poli születésnapi buli első meglepetése.
Az élet már csak olyan, hogy telnek-múlnak az évek. Így hát beköszöntött az 1998-as esztendő is, és ezzel a Poli is 7. életévébe lépett.

...REGGELIZZÜNK EGYÜTT ÚJRA?

A válasz magától értetődő volt. YEEES ! ... No, de mi legyen a menü? Csak nem „szégyenkezünk" a tavalyival?!
Legyen tán croissant, briós, kakaócsiga vagy pacsni? /Jaj, majd elfelejtettem, hogy az tovatűnt a 60-as évekkel együtt mindörökre!/ Vagy talán rétes, mézes, hájas süti, rácsos linzer ???
Minden szervező a saját kedvencét szerette volna viszontlátni a reggeli asztalokon. Terepszemlére kiszálltunk a Corona nevű, messzeföldön jóhírű Lenhossék utcai pékségbe. Rengeteg szebbnél-szebb sütemény mosolygott ránk hívogatóan. Ez az! - bökrünk rá egy „jóképű", barna, patkó alakúra. Mindenki tudta - rajtunk kívül -, hogy a mintapéldányt pozsonyi kiflinek hívják. Mi a legmélyebb meggyőződésünktől vezérelve „lebúrkifliztük", és a rendelés elvégeztetett. De mekkora volt a meglepetésünk, amikor másnap halmokban éktelenkedtek az IGAZI BÚROK, kicsit sem hasonlítva a patkósainkra. Nagy volt a bánatunk. Ezek se nem barnák, se nem patkó alakúak! Levertségünkből Ti gyógyítottatok ki bennünket, mert az 500 búr nem kevesebb, mint 50 perc alatt tűnt el 400 polis torkában iskolánk 7. szülinapi reggelijén.

Köszönet mindazoknak, nevezetesen: Czibor Erzsinek, Sánta Juditnak, Haász Ferinek, Láng Andreának, Főző Attilánnak, Fodor Évának, Csoncsinak, Andreának a konyháról, a Poliszosoknak, HamiSoknak, KorCsoknak, HadOsztályosoknak, IFORosoknak, akik segítőkészségükkel hozzájárultak a nap sikeréhez. Ha kellett, asztalcipeléssel, terítéssel, bevásárlással, teafőzéssel, zenei aláfestés elővarázsolásával, akadályverseny szervezésével, szellemi vetélkedő készítésével, az alkotókörök megteremtésével, fogadás rendezésével, teaház és táncmulatság lebonyolításával.

Egy találó választás eredményeképp a segítő brigád két legizmosabb férfitagját küldtük el A VIRÁGCSOKORÉRT. Szempillájuk sem rebbent a „merészségünkön, hiszen egy polis diák/tanár, ha kell, "gátra" megy, reggelit rendel, rendez és remél.

Jövőre veletek ugyanitt ! Sziasztok !

Herendi Ági

BOLDOG 7. SZÜLETÉSNAPOT, POLITECHNIKUM!

A BAGOLY-VERSENY EREDMÉNYEI

név	szellemi	ügyesség	városi	valamit-semmit	**szellemi összes**	**akadályozó**	**összpont**	HELYEZÉS szellemi alapján	akadályozó alapján	összpont alapján
MÁS	15	15,5	12,5	14	**57**	**80**	**137**	6	1	**1**
KORCS	13	15	10,5	20	**58,5**	**62**	**120,5**	3 -- 5	2	**2**
HADO	16,5	15,5	8,5	18	**58,5**	**59**	**117,5**	3 -- 5	3	**3**
ELSŐÁ	14,5	9	15,5	16	**55**	**54**	**109**	7	5	**4**
IFOR	15,5	10,5	16	20	**62**	**34**	**96**	1	9	**5**
HAMI-S	14,5	8	12	2	**36,5**	**58**	**94,5**	12	4	**6**
SZMAR10	13	12	12,5	5	**42,5**	**42**	**84,5**	9	6	**7**
PSYCHO	11	11,5	11,5	11	**45**	**37**	**82**	8	7	**8**
MC MASTER	16,5	16	11	18	**61,5**	**18**	**79,5**	2	12	**9**
KANDI	13	14	10,5	2	**39,5**	**35**	**74,5**	10	8	**10**
GYROS-KV	14,5	12,5	15,5	16	**58,5**	**14**	**72,5**	3 -- 5	13	**11**
LEG-O	10	10,5	16,5	2	**39**	**29**	**68**	11	11	**12**
POLISZ	12	12	9	0	**33**	**30**	**63**	13	10	**13**

Egy 18. századi napló

1789. január 2.: Tegnap megünnepeltük az új esztendőt, ma pedig a 45. születésnapomat. Nem csaptunk túl nagy ramazurit, mivel erre igazán nagy okunk nincsen. Nagyon rosszul megy a bolt mostanában. Nem csak nekem, az egész államnak is. Próbálom akciókkal tarkítani kínálatomat, de még így sincsen túl nagy remény arra, hogy az emberek utolsó filléreiket külhoni sörbe vagy finom, zamatos borba fogják fektetni, még akkor sem, ha én vagyok errefelé a legismertebb kocsmáros.

1789. március 25.: Ma csak egy említésre méltó dolog történt velem. Ez végre valami fellendülést hozott az üzletbe. Meglátogatott egy úr, valamilyen Joseph, a családnevére már sajnos nem emlékszem. Nagyon nagy ünnepséget rendezett az ismerőseivel, és eközben egészen érdekes eszméket terjesztettek. Nagyon kuporogva élünk mostanában. Feleségem is csak igen szegényes vacsorával tudott előállni.

1789. május ...: Ezen a napon a már valamikor említett uraság kiadta a röpiratát. Az a bizonyos Joseph. Valamiféle harmadik rendet emleget. Ekkor valami egészen furcsát éreztünk a levegőben. Ebben az iratban az állt, hogy bizonyos képviselők útján mi is beleszólhassunk a kormányzat ügyeibe. Ez nagyon furán hatott ránk.

1789. május ...: Rendkívül rossz nap volt ez a mai. Összesen három ember vetődött be csak a kocsmámba, azok közül egy koldulni szeretett volna, egy ivott egy sört, a harmadik legalább evett is, meg ivott is. Ennek tetejébe még bejelentette Jacques Necker azt, hogy az egész államkassza kiürült. Nagyon szörnyű érzés.

1789. június 17.: Na végre! Megjött a változás szele! A kocsmám teli volt különféle forradalmi esküket kiabáló csoportokkal. Jól ment a bolt! Megtudtam, hogy a harmadik rend Nemzetgyűléssé kíván alakulni, így csak a gyűlés beleegyezésével lehet az adókat emelni. Remélhetőleg meg fog szűnni a nemesség adómentessége. De ezt csak nagyon halványan írtam, erre még gondolni sem merek. Az asszony ilyen ünnepi alkalomra igazán finomat főzött. Még egy üveg bort is felnyitottam ezért.

1789. június 20.: Információt kaptam arról, hogy Labdaházán megszületett egy eskü, aminek értelmében a harmadik rend képviselői nem oszlanak szét addig, amíg az alkotmány meg nem születik. A forgalomra nem lehet panaszom, de volt már jobb is.

1789. június 23.: Az az átkozott XVI. Lajos felszólítja a Nemzetgyűlést, hogy oszoljon! De nekik hála Istennek ez nem forog a fejükben. Szerencsétlen asszonytól alig bírtam dolgozni ma. Egy egér fészkelődött be a lakásba, és most fel is bukkant. Drága feleségem ettől nagyon fél. Nagy nehezen sikerült kikergetnem a lakásból a rágcsálót. Nem rossz teremtés ő, sőt nagyon is talpraesett, csak hát az egér, patkány a gyengéje.

1789. július 6.: A Nemzetgyűlés Alkotmányozó Gyűléssé alakul át. Kinyilvánították a népszuverenitást is. A kocsma most zárva volt, mint mindig vasárnap. Sikerült kipihennem magam.

1789. július 11.: Királyunk elküldi Neckert, akit valamennyire még szerettünk is, mint amennyire a pénzügyminisztereket szokás. Az egész országban zavargások voltak. Az egész nép retteg, nem tudja, most mi lesz. A kenyér ára a csillagos eget veri, így nagyon rossz volt a mai napom is.

1789. július 14.: Végre megtört a bizonytalanság! Elkezdődött valami! A nép megrohanta a Bastille-t, megtörve az egész királyi önkényuralmat. Ezek után az egész országban zavargások törtek ki. A mai napon az egész város megbolondult. Szörnyű, mennyi áldozatunk volt. Jobbnak láttam reggel, hogy nem nyitom ki a kocsmámat, mivel láttam, hogy mi készülődik.

1789. július 15.: Beigazolódott érzésem. Jól tettem, hogy nem nyitottam ki. A vakolat a házunkról így is lehullott. Rengeteg holttest hevert az utcákon. De győztünk! Megtört a király önkényuralma! Nem ment a bolt jól. Nem csodálom.

1789. augusztus 5.: Az Alkotmányozó Gyűlés kihirdeti a feudális rendszer eltörlését. Ismét teli volt szerény mulatóm ünneplő csapatokkal, akik a mai napot és még az előző hó 14. napját ünnepelték.

1789. augusztus 26.: A Nemzetgyűlés elfogadta a több cikkelyes Emberi és Polgári Jogok nyilatkozatát. Az átlagos forgalom mellett ismét maradt családon belüli izgalom is. Házunk háta megetti kis kertben van egy kis ketrec, és abban saját nevelésű csirkéink. Mára virradóra három eltűnt és egy pedig ott maradt felkoncolva. Nem teketóriáztam, azonnal rájöttem, hogy menyét volt, így felállítottam egy csapdát.

1789. október 5: XVI. Lajos nem írj alá a Nemzetgyűlés határozatait, így a nép Versailles-ba vonult, hogy visszahozzák királyunkat. Rengeteg kofa látogatott el oda. A szomszédunkban lévő özvegy is elment, engedett a kéréseknek. E nap igazán jó hangulat volt a kocsmában. Ellátogatott hozzánk vidékről egy idős pásztor, hogy megnézze, felénk milyen a helyzet. Sok érdekes, és tanulságos történetet mesélt, így remélem, erre a napra mindig emlékezni fogok.

1789. október 10.: Ki lett kiáltva, hogy az egyház födje végre nemzeti vagyon lesz, kiárusítják, így

gyarapodni fog a kincstár. Ennek örömére hatalmas akciókat szerveztem, hogy a mai napon mindenki jól érezze magát.

1789. december 22.: Karácsonyhoz közeledve a Nemzetgyűlésből a radikálisok pártokra szakadtak. Girondistákra, hegypártiakra és héberistákra. Drága feleségem nagyon készülődik az ünnepekre, sokat süt, főz, takarit. Szegény, mostanában emiatt igen fáradt.

1790. január 2.: Ma ismét jó hangulatban voltam, nem ok nélkül, hiszen a születésem napja van. Szép tortát kaptam, most már 46-szor. Előbb bezártam, és szűkebb baráti körömmel nagy dáridót rendeztünk hajnalig, így, gondolom, holnap nagyon fáradt leszek.

1790. június 19.: Egy szép nyári napon döntés született, miszerint a nemesi címek nem adományozhatóak, hanem csak örökölhetőek. Ezen kívül nem lehetnek saját címerek, és nem lehet nevet változtatni. Ma bekopogtatott hozzám egy igen határozott, de barátságos kereskedő, aki egy újfajta sört ajánlott figyelmembe, és azt mondta, ha ízlik, rendszeresen fog nekem ebből szállítani késés nélkül. Nagyon finom, érdekes, új aromával rendelkező ital volt ez, így tehát aláírtuk a szerződést.

1790. július 12.: Ma meg lett reformálva egyházunk. Elszakadtunk Rómától, és így országon belül 83 püspökség lett kialakítva. Ma nagyon meleg volt. Szinte az egész város fulladozott a hőségtől, így elhatároztuk, hogy tartunk egy hosszabb szabadságot, két hetet, és elutazunk a legközelebbi vízpart mellé.

1790. július 26.: Szerencsésen visszatértünk Párizsba, frissen, kipihenten. Elhatároztuk, hogy ilyet minden nyáron fogunk csinálni. Ezt elmondtam a többieknek is, hogy menjenek el nyáron nyaralni, mivel az nagyon pihentető. Elmondták a vendégek, hogy távollétünkben nem történt semmi jelentősebb dolog.

1791. január 2.: Megint egy új év életemben. Most már a 47. Rádöbbentem, hogy milyen gyorsan repülnek az évek. Rendkívüli volt a hideg, csontjaim csak úgy sajogtak bele. Tüzelőnk is fogytán, szerencse, hogy van fedezetünk az újabb vásárlásra.

1791. április 2.: Mirebeau, publicista és forradalmár meghalt. Sokat gondolkodtam azon, hogy miért nincsenek nekünk gyerekeink, akikre ezt az egész kócerájt hagyhatom, akik tovább vihetnénk szakmámat. Sajnos szerintem már túl késő ötven felé ilyeneken gondolkodni. Azért mégis jó lenne egy közeli örökös, de nem baj, majd ott lesz húgom fia.

1791. június 21.: XVI. Lajos szökni kíván a fele lősség elől, emiatt az Alkotmányozó Nemzetgyűlés felfüggeszti tisztségéből. Ma este indultunk ki a városból szokásos évi pihenésünkre. Most nem zártam be a kocsmát, hanem húgom fiára bíztam, remélem, boldogul vele.

1791. augusztus 17.: Ma Párizsban megint vér folyt. Sajnos. A Mars-mezőn összecsaptak az alkotmányos monarchiát támogatók és a radikális demokraták. A Nemzetőrség ezután a tömegbe lőtt, és ezt követően több demokratikus lapot betiltottak. Ma csöndes volt minden ember a kocsmában. Senki sem hangoskodott, nem csattant el egy pofon sem.

1791. szeptember 3.: A mai napon hazánk alkotmányos monarchiává alakult, és remélhetőleg ez példaként fog szolgálni a többi országnak is. Az egész ország illatozik az érett, lédús szőlőtől ma. Mindenki reménykedik, néhányan már látják is, hogy az idei bor nagyon jó lesz, és ezt az évjáratot több év után is elő fogják venni. Ezért megbeszéltem több gazdával is, hogy a kész bort jutányos áron felvásárlom, és majd ezt fogom raktározni.

1792. január 2.: Nagyon repülnek az évek felettem, most töltöttem be 48-at. Rohamos mértékben emelkedik az 1791-es évjáratú bor ára, feleségem meg én ezért nagyon elégedettek vagyunk. Még raktározzuk, de azért egy-egy finom vacsora után megiszunk egy pohárkával.

1792. április 20.: Megint háború. Szeretném tudni, hogy mikor lesz már nyugodt béke legalább 20 évig. Kirobbant a koalíciós háború, hazánk a monarchista Ausztriával szállt harcba. Volt már ilyen, hogy április vége felé közeledve ilyen sűrűn havazott volna, de nem túl gyakran. A közlekedésünk megbénult, csak gyalog lehet valahova is lejutni, de a lovaknak sem árt egy kis szabadság.

1792. június 21.: Eljött a nyári pihenés ideje, ezért hát ismét elmegyünk nyaralni, de most egy picit messzebbre. Meglátogatjuk Németalföldet, és tervezzük, hogy a következőkben megpróbálunk új tájakat megismerni, talán még nincsen túl későn.

1792. augusztus 10.: Megkezdődött a Tuileriák ostroma, ez most már hazánk forradalmának második szakasza. A királyi pár a Nemzetgyűlésbe menekült, és ekkor a vérfürdőben több ezer svájci gárdista is meghalt. Megint pang az üzlet. Ez még csak a kisebbik baj lenne - majd jön jobb időszak -, de a nagyobb az, hogy feltörték a pincémet, és elvittek a 1hetós hordót borral teli, de szerencsére nem az 1791-esből.

1792. szeptember 20-21-22.: Ismét területszerző háborúkba kezdtnk, a Valmy-i ütközettel elindultunk a Rajna felé. Rá egy nappal megtörtént királyunk trónfosztása, és 22.-én kikiáltották az első Francia Köztársaságot. Most azért jegyeztem le három napot egyben, mert nagyon ragályos betegség kerített hatalmába - ami igen ritkán fordul elő -, az első két napon annyi erőm se volt, hogy *kedves naplómat* vezessem. A köztársaság kikiáltása után az üzlet nagyon fellendült unokaöcsém elmondása szerint.

1793. január 2.: Bizony, bizony. Ez már a 49. Lassan itt lesz az ötvenedik. Reménykedem abban, hogy még ötven lesz. A tél most sem kímélt minket. Kegyetlenül belénk mart, és nem ereszt minket a szorításából. Remélem, hamaros vége ennek a hidegnek, különösen asszonyom miatt, mivel már az ő csontjai sem nagyon bírják 45 táján.

1793. január 21.: Királyunkat, XVI. Lajost bitó által kivégezték a mai napon. A nép rendkívül érdekesen viselkedett. Szinte alig fértek a bőrükbe. Rengeteg vendégem volt, akik ezt ünnepelték. Így jól ment a bolt.

1793. március 10.: Felállították a mai napon a forradalmi törvényszéket, és ezzel korlátozzák az emberi jogokat. Érthető, hogy így nem volt túl lelkes a nép, de bánatukban a kocsmámba tévedtek, így legalább nekem jobb volt ez a nap a többieknél. Szegény feleségem elkapott valamiféle betegséget az enyhe március ellenére. De az orvos azt mondja, hogy egy héten belül kutya baja sem lesz. Hát, remélem!

1793. április 6.: Felállították a Közjóléti Bizottságot a végrehajtói hatalom élére. Felém már csak ez az információ foszlány érkezett el, így nem tudok sokat a dologról, de remélem, sikeresen fog működni. Feleségem mára kiváló étket készített. Báránysült volt a vasárnapi ebéd. Ennek úgy megörültem, hogy kinyitottam egy flaskát az igen drága 1791-es boromból, amit még mindig tartogatok. A kocsmámban ma nem volt valami jó hangulat. Egy csapat vén asszony árasztotta el a nagytermet, és ott mulatoztak, énekeltek. Nekem kifizették a bérleti költséget rendesen, ittak is eleget, de nagyon sok törzsvendégem a hangos kornyikálás miatt nem jött be, és nekem is megfájdult a nap végére a fejem az "énektől".

1793. június 2.: A jakobinusok diktatúrát vezetnek be, róluk még alig lehetett hallani valamit, ezért nem is tudok sokat céljaikról. A nép igencsak rosszkedvű, mert már megint egy diktatúra van a nyakunkon.

1793. június 22.: Ez idő tájt rendes, megérdemelt szabadságunkat feleségemmel kivettük, ellátogatunk messzibb tájakra, most éppen Spanyolországnak vágtunk neki. A kocsma miatt nem aggódom, tudom, hogy a legjobb kezekben van unokaöcsém kezében, szívvel-lélekkel csinálja az öcskös. Most már biztos, hogy ő lesz az örökös.

1793. július 13.: Ismét gyilkosság történt. A forradalmár Marat-t, a Jakobinus Klub elnökét meggyilkolták. Mostanság nagyon fáradékony lettem, így nincs nagy erőm írni a dolgokról, csak tömören a tényeket írom le. Az üzletem szerencsére jól megy.

1793. augusztus 23.: Valami megint készülődik a városban. Carnot elkezd szervezni egy forradalmi sereget, amibe a 18-25 éves korúakat sorolhatják be. Szerencsére én már nem tartozom ebbe, és az unokaöcsém még nincs 18 éves. Ilyen meleget valóban nem éltem életem során. Mindenki keresi a hűvöset, az árnyékot. Az emberek csak úgy nyelik a sört meg a bort. A változások ellenére nyugodtak, inkább lelassultak az emberek, de legalább nincs a sok ital ellenére verekedés.

1793. október 5.: Valaki kitalálta, hogy vezessük be a köztársaság kikáltásának emlékére a forradalmi naptárat. Szeptember 22. az első nap a köztársaság emlékére. Ez szép dolog, de el lehet képzelni azt a "lelkesedést", ami a városban folyik. Senki sem tudja hányadika van, mikor született, holnap milyen nap lesz. Elhatároztam, hogy én nem dőlök be ennek a bolondságnak, ezért feleségemmel együtt ugyanúgy számoljuk a napokat, ahogy eddig.

1793. október 30.: A Közjóléti Bizottság kivégeztetni a girondistákat, a polgárság vezetőit, és velük együtt még sok forradalom előtti nagy embert lefejeztetnek. Ezért a nép már megint elkezd háborogni, de egyelőre csak csendesen.

Szőke Zsolt - KAndi

A MESTER KIADÓ és a KÖLCSEY FERENC MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

az 1956-os forradalom tiszteletére

1998. október 23-án 8 órától Debrecenben

megrendezi

II. ORSZÁGOS FORRADALMI SZAVALÓVERSENYÉT

Pesti József A VULKÁN PEREMÉN című verseskötetéből,

mely az 1956-os szabadságharc és korának első, teljes lírai dokumentuma.

1952 és 1956 között a költő titokban írt verseivel megjósolta a forradalmat. Október 23-án a Parlament előtt beszédet mondott a forradalmi tömegnek, ezért el kellett menekülnie az országból. 1957-ben a szabadságharcot képviselve a latin-amerikai államokba kapott meghívást, majd az USA-ban telepedett le. 1966-ban költeményeit angolul „On the Edge of the Volcano" címmel adták ki. A forradalom 40. évfordulójára a költővel együtt versei is végleg hazatértek.

A versenyre *Pesti József két költeményével* lehet benevezni. Az egyik, a könyv első részéből a 104. oldalig, a másik, a könyv második részéből a 105. oldaltól kötelező.

A könyv csak a Kiadótól rendelhető meg az alábbi címen:

Mester Kiadó, KLTE Főépület 4010. Debrecen, Pf. 74.

Kétféle nevezési díj van: 1.) 300.- Ft a könyvvel már rendelkezőknek,
2.) 450.- Ft, mely a könyv ára + postaköltség.

A nevezési díjakat postai pénzesutalványon kérnénk befizetni. A csekk beérkezése után postázzuk a könyvet, illetve a tájékoztatót.

Nevezési határidő folyamatos, 1998. szeptember 23-ig.

A szavalóverseny helyszíne: Debrecen, Kölcsey Művelődési Központ (Hunyadi J. u. 1-3.)

A verseny három kategóriában, az alábbi díjakkal kerül megrendezésre:

	Ált.Isk. 7-8.oszt.	Középiskolások Szakképzősök	főiskolások,egyetemisták, felnőttek (nyugdíjasok is)
I. díj	5.000.- Ft	10.000.- Ft	12.000.- Ft
II. díj	4.000.- Ft	8.000.- Ft	10.000.- Ft
III. díj	3.000.- Ft	6.000.- Ft	8.000.- Ft
IV. díj	2.000.- Ft	4.000.- Ft	6.000.- Ft
V. díj	1.000.- Ft	2.000.- Ft	4.000.- Ft

A Szervező Bizottság tapasztalata és javaslata: érdemes mielőbb benevezni, mert a júniusi tanévzárás, a nyári vakáció és a szeptemberi tanévkezdés elvonja a figyelmet a jelentkezésről és a szavalóversenyre való felkészülésről!

Jelentkezés az alábbi postacímen: Mester Kiadó, KLTE Főépület, 4010. Debrecen, Pf. 74., Telefon: (52) 340-413, 417-668

KOLLÉGIUMI SZÁLLÁST és EBÉDET kérésre, önköltséges áron BIZTOSÍTUNK!

Ajánló oldal

ÖN DÖNT: Karnyóné vagy a szeleburdiak?

Most az egyszer biztosra mentem: Térszínház, Csokonai, Karnyóné... , mi kell még? - gondolja az elfogult, (Tér)színházat szerető néző. Hiszen nincs még egy társulat, aki nagy klasszikusaink mondhatatlan szövegeit hitelesen tudná bemutatni! Ha a *Csongor és Tünde*, a *Tartuffe* vagy az *Ómagyar Máriasiralom* megáll a színpadon, akkor egy ilyen „diákkomédia" csak nem okozhat gondot.

Tévedtem! Vagy mégis gondot okozott, vagy olyan egyszerűnek tűnt, hogy szinte kötelezően el kellett rontani.

Az még nem lett volna (nagy) baj, hogy aktualizálták a darabot (bár hiszem, hogy a klasszikusok attól lesznek azok, mert mindig aktuálisak), de hogy egy „értő" múlttal rendelkező *társulat* hogyan tud felületes, tartalmatlan maradni, hogyan tud ilyen élettelen, hiteltelen, ócska (maximum jelzésértékű, de semmiképp sem élő, valós) figurákat produkálni? Az a gyanúm, hogy a „hülyegyereket", a „diszkópatkányt", a ledér „nőcskét", az orosz menekültet vagy éppen a „rokkert" valamelyik brazil szappanoperából mintázták, legalábbis ami a figurák mélységét illeti. Az Özvegyet nem elfelejtettem, hanem tudatosan hagytam ki az előző felsorolásból: Ő volt az egyetlen, aki „kettőig számolt", és valami érzelmet is képes volt a gyenge poénokon kívül felmutatni. (apropó poén: ha a középiskolás korosztály a cél, akkor figyelembe kell venni, hogy ezek a gyerekek nem értik ám már az orosz akcentust meg a (nekünk) közelmúltbéli poénokat!)

A *dramaturg*nak elsősorban írónak kell lennie! Ha a teljes szöveget átírja, nem is akármilyen írónak, ha egy szellemes klasszikusunk szövegéhez nyúl hozzá, nagyszerű írónak, ha ennek a klasszikusunknak a szövegét próbálja teljesen átírni, akkor legalább olyan jónak kell lennie, mint akit átdolgoz, vagy hozzá ne nyúljon! És akkor a színházról még nem is beszéltem!

Az egyetlen dolog, ami nem okozott csalódást az a *színpadkép*. Tényleg átgondolt, használható ötletekkel dúsított terek adtak remek játékteret a pincétől a konyhán át az üzletig, az ágytól a pulton át a ravatalig, a lépcsőtől a réten át egészen az Atlasz-szcborig, és hát az a Karnyó-kép! - amolyan „Térszínházas" volt.

A *rendező* kakasnak nem volt rossz, de a rendezéshez nem értem, hogy adhatta a nevét. Néha megcsillant az a fergeteges (bohózat)tempó, amilyen akkor lett volna az előadás, ha nem ad helyt a rendező minden ócska „namber van" poénnak. Azt hiszem, ha már belemegy egy ilyen fölösleges aktualizálásba, legalább a játék jellegét köteles lett volna megőrizni! Erről jut eszembe: hogy kerül ezek után Csokonai Vitéz Mihály neve a cím elé a plakátokon, mintha ő írta volna? Maximum „alapján" vagy „ötletéből" vagy ilyesmi!

Az a helyzet, hogy még mielőtt sokan látják, le kéne venni a műsorról. Annak a „jól érzem magam" hangulatnak, ami a nézőtér felől árad, nem szabad hinni: Azoknak a gyerekeknek egy része, akik ezt az előadást látni fogják, akkor is nevet, ha a Szeszélyes évszakokban Antal Imre anyósvicceket mesél!

HBQ

Raetsel 3

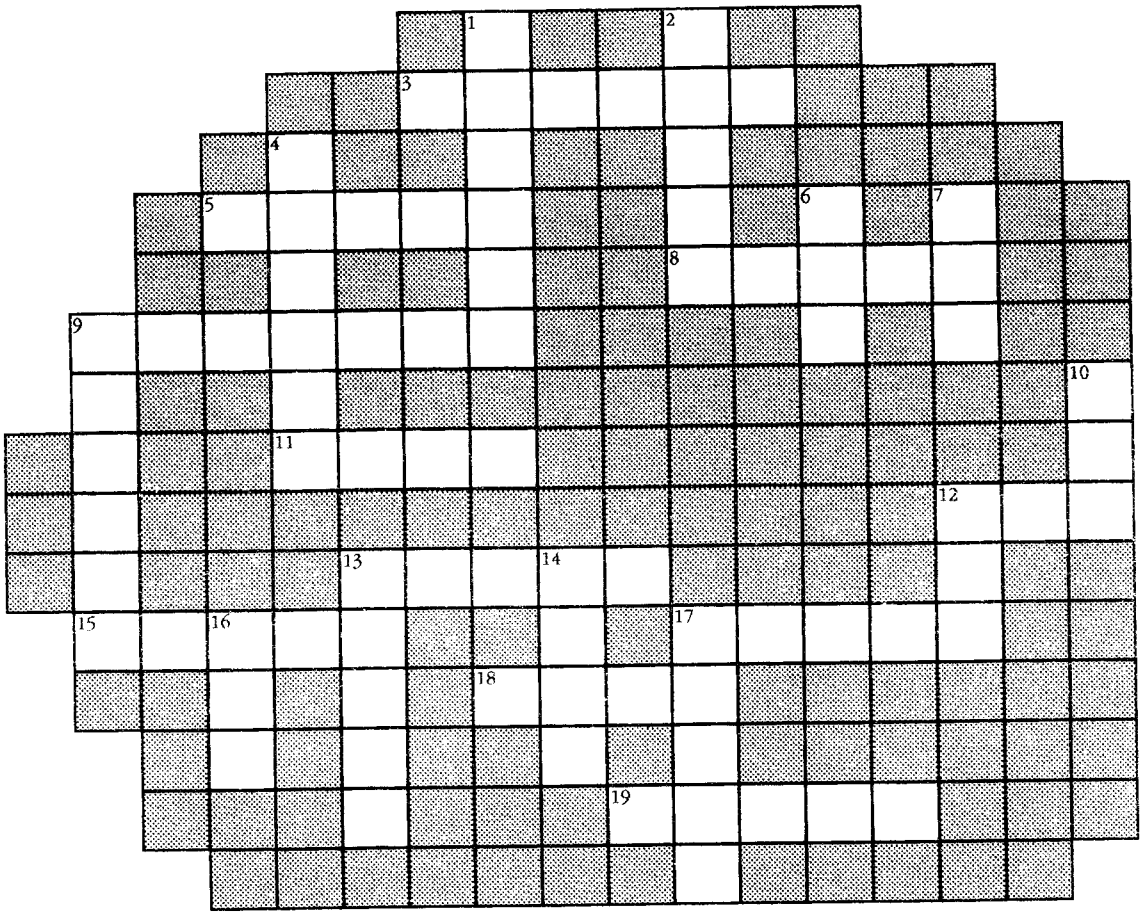

waagerecht

3. reinigen
5. im Wasser lebendes Tier
8. kleine Tasche aus Papier, Nylon
9. kurze Handwaffe
11. ... Celsius
12. Körperteil am Kopf
13. kurzer Strumpf
15. Kreis
17. Malerei, Literatur, Theater usw.
18. nichts
19. Seeräuber

senkrecht

1. Teil des Theaters
2. in diesem Augenblick
4. zwölf Uhr am Tag
6. hin und ...
7. das Geld in Japan
9. mittelalterliche Metallrüstung
10. Tür des Hauses
12. nicht selten
13. Waschmittel
14. nicht dumm
16. nicht weit
17. nicht gross

Vorsicht: ß = ss
ä = ae

Die Lösung des vorigen Rätsels:

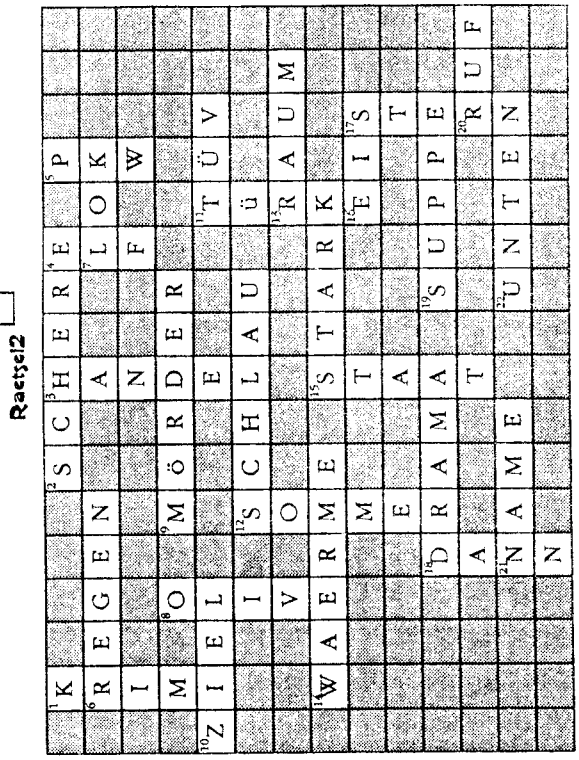

Viel Spaß:

Szandra

A tartalomból

az IT-re emlékezve....2
Felhő értékelése arendszerről....3
A 3. negyedév számokban....8
Toplista....11
Sportmedálok....11
A Nagy Találkozás több szemmel....12
Major Árpi Maratonból jelenti....15
HaFe röpis híradója....15
A tavaszi bringaversenyről....16
Röpi házibajnokság....20
Haász Feri értékel....20
A legfrissebb sportpontverseny....22
Bírósági hírek....23
Mello-mottók....23
Hét évesek lettünk....24
Más győzelem....25
Szőke Zsolt Párizsa....26
Tibor (nem) ajánl....30
Szandra Raetselje....31

Aranyköpések

- Nem ismertem a történetet, mikor először hallottam.
- A munkacsoport célja: bővíteni a tantárgyi spalettát.
- Nem jól folyásolja be.
- Az alakzatnál látszik, hogy az egy valamilyen alakzat.
- A körszínház ellentéte a kockaszínház volt.
- Szinte az egész egyetlen szín árnyalataiból van megfestve, ezzel is tükrözve az elhunytságot.
- Rájöttek, hogy ha a párhuzamos vonalakat egy pontban összekötik, a távolság látszatát kelthetik.
- A barokk stílus túlzásba viszi a reneszánszot.
- A küklopszokon is át kell esniük.
- Az Isten szabadon ereszti Ádámot és Évát a Paradicsomban.
- Mit tehet egy lány, akit még a bátyja is a hóna alatt hordott?
- Kétségbeesetten állnak egymás karjaiban.
- Ott a ló már halott és épp most készül leszúrni a feleségét.

A grafikákat Takáts Márton készítette (eredetileg a Carmina Burana 1996-os Kötet Kiadó gondozásában megjelent változatához)

Poligráf
A Közgazdasági Politechnikum lapja
Felelős kiadó: Horn Gábor
Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit
Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.
e-mail: jjudit@mail.poli.hu
Internet: http://www.poli.hu/poli/poligraf.htp
Hálózat: P:\poligraf
Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében